

مرکز بررسی‌های استراتژیک
CENTER FOR STRATEGIC STUDIES

گزارش گروه تحقیق سوریه

در جلسه استماع کمیته امور خارجه مجلس نمایندگان آمریکا

چهارشنبه ۲۴ مهر (۱۶ اکتبر ۲۰۱۹)

عادی

شماره مسلسل: ۳۲۷

کد گزارش: ۱۳۰-۹۸

۱۱ آبان ۱۳۹۸

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

عادی

شماره مسلسل: ۳۲۷
کد گزارش: ۹۸-۱۳۰

عنوان گزارش: گزارش گروه تحقیق سوریه در جلسه استماع کمیته امور خارجه مجلس نمایندگان آمریکا
چهارشنبه ۲۴ مهر (۱۶ اکتبر ۲۰۱۹)

مرکز بررسی‌های استراتژیک ریاست جمهوری

۱۱ آبان ۱۳۹۸

کلیه حقوق این اثر متعلق به مرکز بررسی‌های استراتژیک ریاست جمهوری است.
هر گونه بازنشر این گزارش بدون اجازه کتبی مرکز بررسی‌های استراتژیک ریاست جمهوری ممنوع است.

چکیده مدیریتی

- ❖ کمیته فرعی خاورمیانه، شمال آفریقا و تروریسم بین‌الملل - زیرمجموعه کمیته امور خارجه مجلس نمایندگان آمریکا - روز چهارشنبه ۲۴ مهر (۱۶ اکتبر) جلسه استماعی را برگزار کرد که در آن «یافته‌ها و توصیه‌های ارائه شده در گزارش گروه تحقیق سوریه» مورد بحث و بررسی قرار گرفت.
- ❖ گزارشی که درباره سوریه تهیه شده گزارشی است که توصیه‌هایی عملگرایانه به سیاست‌گذاران آمریکایی ارائه می‌کند تا از منافع آمریکا در سوریه حفاظت کرده و در این کشور ثبات برقرار کنند.
- ❖ در ارزیابی این گزارش آمده است که آزادسازی مناطق تحت کنترل داعش باعث از بین رفتن تهدید این گروه برای آمریکا نخواهد شد. این گزارش همچنین اعلام می‌کند جمعیت بازداشت‌شدگان و اسرای داعشی چالشی بلندمدت است که به‌طور مناسب حل نشده است.
- ❖ این گزارش می‌افزاید ایران همچنان جای پای خود را در سوریه محکم می‌کند. «روسیه و ایران» معدودی از نشانه‌های جدی درباره وجود اختلاف بین خودشان را بروز داده‌اند.
- ❖ این گزارش در ادامه اشاره می‌کند که آمریکا توانایی روسیه را در استفاده از سوریه به‌عنوان عرصه‌ای برای نفوذ منطقه‌ای، دست‌کم گرفته است. تهاجم ترکیه به شمال شرق سوریه به معنی مانعی بزرگ برای اهداف آمریکا در سوریه است و بحرانی جدید در روابط آمریکا و ترکیه محسوب می‌شود.
- ❖ با وجود این چالش‌ها آمریکا باز هم از اهرم لازم برای شکل‌دادن به آن نتیجه‌نهایی (مورد نظر خود) در سوریه برخوردار است که از منافع اصلی آمریکا در بخش امنیت ملی حفاظت کند.
- ❖ گزارش تحقیق سوریه در واقع راهبرد تحکیم دستاوردهای آمریکا در شمال شرق سوریه و تلاش برای دستیابی به یک توافق سیاسی در مناقشه سوریه است
- ❖ این گزارش همچنین درباره برداشتن گام‌هایی برای حفاظت از منافع آمریکا در سوریه - در صورت به‌دست‌نیامدن توافق در سوریه - است.
- ❖ در این گزارش تاکید شده است که راهبرد ایالات‌متحده در سوریه با تعدادی از اقدامات تضعیف شده است. مسئله اول منابع ناکافی است که نمونه بارز آن تصمیم دولت آمریکا برای هزینه‌نکردن بودجه مربوط به برقراری ثبات در سوریه بود که کنگره آمریکا آن را اختصاص داده بود ولی دولت آمریکا آن را پرداخت نکرد.
- ❖ تضعیف راهبرد آمریکا در سوریه ناشی از این برداشت در سراسر جهان است که «مقامات ارشد دولت آمریکا واقعاً تعهدی به راهبرد سوریه ندارند». وقتی مقامات ما به سراسر جهان می‌روند و تلاش می‌کنند حمایت سایر کشورها را جلب کنند تا در مناقشه‌هایی که ما در آنها حضور داریم کمک نظامی بکنند پرسشی که این کشورها در ذهن خود دارند این است که آیا آمریکا واقعاً به این مأموریت متعهد خواهد بود؟

- ❖ در گزارش تحقیق سوریه هشدار داده شده است که مناقشه درگیری با داعش در سوریه به پایان نرسیده است و همچنان مناقشه‌ای خطرناک و فعال محسوب می‌شود.
- ❖ گزارش تأکید دارد که پادگان‌ها تحت فشار قرار گیرد؛ چون روس‌ها، ایرانی‌ها و سایرین تلاش می‌کنند خروج نیروهای آمریکایی از سوریه را تکمیل کنند. آمریکا همچنین باید شاهد فشار دیپلماتیک باشد و ائتلاف ضد داعش و ضد بشار اسد را حفظ کند.
- ❖ گروه تحقیق سوریه درباره تحریم‌های سوریه صحبت کرده است و معتقد است این تحریم‌ها تا حدی موفق بوده‌اند و فرصت تحکیم دستاوردها در سوریه را از ایران سلب کردند؛ اما سیاست تحریم‌های صیرف در کنار حملات اسرائیل برای بیرون راندن ایران یا از بین بردن نفوذ ایران در سوریه کافی نبوده است. علت اینکه گروه تحقیق سوریه درباره ضرورت حفظ حضور نظامی آمریکا - در منطقه‌ای به وسعت یک سوم از خاک سوریه - صحبت کرده است، صرفاً برای تکمیل کردن نبرد علیه داعش نیست؛ بلکه مسئله این بود که این بخش از خاک سوریه - که یک سوم این کشور است و بخش غنی از منابع سوریه را در خود جای داده است - اهرمی در اختیار آمریکا قرار داد تا روی نتیجه سیاسی در سوریه تاثیرگذار باشد.
- ❖ گزارش می‌گوید سه نوع اهرم وجود دارد که در صورت تامین منابع کافی هنوز هم می‌توان از آنها استفاده کرد. البته برای این کار دیپلمات‌ها و وزارت خارجه آمریکا باید توانمند شوند تا رهبری ائتلافی را برعهده گیرند که باز هم اهرم در اختیار ما قرار دهد.
- ❖ نخستین اهرم «بازسازی سوریه» است. روسیه و ایران منابع مالی را برای بازسازی سوریه در اختیار ندارند. حتی اگر بشار اسد بتواند مجدداً کنترل این منطقه را به دست آورد - که یک سوم از خاک سوریه محسوب می‌شود - وی از منابع مالی برای بازسازی این منطقه برخوردار نیست و حامیانش (ایران و روسیه) نیز از چنین منابع مالی برخوردار نیستند و نمی‌توانند در این مناطق بازسازی و یا ثبات اقتصادی برقرار کنند. این کار در توان آمریکا و اروپا است که به نهادهای مالی بین‌المللی دسترسی دارند.
- ❖ اهرم دوم، «تحریم‌ها» هستند. تحریم‌ها باعث شدند که بسیاری از دولت‌ها در این مقطع زمانی فکر کنند که آیا به دمشق بازگردند یا خیر؟ خطر تحریم‌های ثانویه آمریکا به علت حمایت مالی از رژیم اسد و حامیانش همچنان نوعی از اهرم است به شرط آنکه بتوانیم آن را هوشمندانه اجرا کنیم.
- ❖ اهرم سوم، «به رسمیت شناختن سیاسی» است. ما {آمریکا} هنوز در قبال اروپایی‌ها و سازمان‌های بین‌المللی رهبری خود را حفظ کرده‌ایم تا نگذاریم بشار اسد از جنبه بین‌المللی به رسمیت شناخته شود و مشروعیت بین‌المللی کسب کند. این اهرم هم‌اکنون نیز کارایی دارد.
- ❖ از دیدگاه گروه تحقیق سوریه، حفظ کردن نظامیان آمریکایی در پادگان‌ها اهمیت حیاتی دارد و مانع از آن می‌شود که ایران خطوط ارتباطی از طریق سوریه را تحکیم کند. با توجه به جابجایی سایر نیروهای نظامی آمریکا به احتمال بسیار زیاد، بشار اسد، روسیه و ایرانی‌ها - یا گروه‌های نیابتی تحت کنترل ایران - حضور ما را در این منطقه به چالش بکشند.

❖ در این جلسه، نمایندگان کمیته‌های روابط خارجه مجلس نمایندگان آمریکا ضمن بیان دیدگاه‌های خود، از تهیه‌کنندگان گزارش پرسش‌هایی را مطرح و به بحث و بررسی موضوع سوریه و عواقب خروج ترامپ از سوریه پرداختند.

کمیته فرعی خاورمیانه، شمال آفریقا و تروریسم بین‌الملل - زیر مجموعه کمیته امور خارجه مجلس نمایندگان آمریکا - روز چهارشنبه ۲۴ مهر (۱۶ اکتبر) جلسه استماعی را برگزار کرد که در آن «یافته‌ها و توصیه‌های ارائه شده در گزارش گروه تحقیق سوریه» مورد بحث و بررسی قرار گرفت.

این گزارش توسط مایکل سینگ (Michael Singh) و خانم دانا استرول (Dana Stroul) تهیه شده است که به عنوان شاهد به این جلسه استماع دعوت شده و به پرسش‌های کمیته تخصصی مجلس نمایندگان آمریکا پاسخ دادند.

شروع جلسه

***

تئودور دویچ (معروف به تد دویچ) (Theodore Deutch) رئیس این کمیته فرعی در سخنان خود گفت:

مشخص است که رئیس‌جمهور ترامپ دوست ندارد چنین گزارشی را مطالعه کند؛ اما کاش وی قبل از تماس تلفنی با رجب طیب اردوغان رئیس‌جمهور ترکیه، خلاصه‌ی این گزارش را مطالعه می‌کرد. درحالی‌که ده روز از تصمیم رئیس‌جمهور ترامپ برای خروج عجلانه نیروهای آمریکایی از شمال شرق سوریه و رضایت دادن به تهاجم ترکیه در منطقه می‌گذرد، ارزیابی گروه سوریه که به درستی صورت گرفته بود و همین مسئله را نشان می‌دهد.

به‌ندرت در تاریخ آمریکا می‌بینیم که تصمیم رئیس‌جمهور آمریکا در عرصه سیاست خارجی -در اسرع وقت- این همه عواقب مصیبت‌بار داشته باشد. مهمتر از همه این است که انتخاب غیرمسئولانه رئیس‌جمهور ترامپ باعث می‌شود که امنیت مردم آمریکا کمتر شود. هرج و مرج در سوریه احتمالاً به صدها و هزاران جنگجوی داعش و حامیان آنها فرصت داد تا از زندان فرار کنند. دیروز مقامات ارشد آمریکایی به نشریه «فارن پالیسی» گفتند که نیروهای تحت حمایت ترکیه عمداً افراد اسیر داعشی را -که قبلاً در اسارت نیروهای کُرد بودند- آزاد می‌کنند. همانطور که این گزارش نشان می‌دهد داعش هم‌اکنون به شبه‌نظامی‌گری روی آورده است و در صورتی که فشار کافی علیه داعش نباشد، از پناهگاه خود در سوریه برای سازماندهی، آموزش و ال‌ه‌ام‌بخشی برای حملات خارجی استفاده خواهد کرد.

متأسفانه رئیس‌جمهور آمریکا همچنین نیروهای کُرد را وادار کرد که با بشار اسد به توافق برسند. با این کار به نیروهای بشار اسد و نیروهای روسی اجازه داده می‌شود که حضور خود را در شمال شرق سوریه گسترش دهند. دیروز رسانه‌های روسی ویدیویی منتشر کردند که نشان می‌داد نظامیان روسی و نیروهای نیابتی آنها تصرف پایگاه‌هایی را در دست گرفتند که آمریکا اخیراً در منطقه تخلیه کرده بود. این نتیجه همچنین به نفع ایران است و باعث تقویت همپیمان ایران - یعنی بشار اسد- خواهد شد.

مشخص نیست که اجازه دادن به تهران برای ایجاد یک پل ارتباط زمینی به سمت مدیترانه و توانمند کردن ایران برای تهدید کردن اسرائیل، چگونه با سیاست فشار حداکثری رئیس‌جمهور آمریکا علیه ایران، همخوانی دارد؟

همچنین مشخص نیست که واگذار کردن عرصه سوریه به پوتین چگونه از راهبرد دولت آمریکا در رقابت بین قدرت‌های بزرگ حمایت می‌کند؟ تصمیم شتابزده رئیس‌جمهور آمریکا همچنین باعث شد که نظامیان آمریکایی به خطر بیفتند. روز جمعه نیروهای ترکیه اقدام به شلیک توپخانه‌ای به پایگاه آمریکایی کردند. یک روز بعد نیز نیروهای ترکیه‌ای اقدام به بستن بزرگراه

اصلی در شمال شرق سوریه کردند و عملاً باعث قطع ارتباط نظامیان آمریکایی در منطقه شدند. درحالی که به لطف خدا هیچ‌یک از آمریکایی‌ها در این دو مورد آسیب ندیدند؛ اما هر دو مورد باعث می‌شوند که نظامیان آمریکایی مستقیماً در معرض خطر قرار گیرند و این موضوع مستقیماً نتیجه تصمیم کوتاه‌نظرانه رئیس‌جمهور ترامپ بوده است.

رئیس‌جمهور ترامپ مدعی شد که تصمیم وی باعث کاهش حضور آمریکا در خاورمیانه می‌شود و به جنگ‌های بی‌پایان آمریکا خاتمه می‌دهد. وی با این ادعاها تصمیم خود را توجیه کرد. رئیس‌جمهور آمریکا درحالی این تصمیم را در سوریه گرفته است که ۱۸۰۰ نظامی آمریکا را به عربستان سعودی فرستاد. وزیر دفاع آمریکا روز جمعه خاطر نشان کرده بود که آمریکا از ماه مه به بعد ۱۴ هزار نظامی دیگر را در منطقه خاورمیانه مستقر کرد. من از افزایش شمار نظامیان آمریکایی با هدف متوقف کردن ایران، حمایت می‌کنم؛ اما ادعای رئیس‌جمهور آمریکا درباره کاهش حضور آمریکا در خاورمیانه یک دروغ است و مردم آمریکا این دروغ را مشاهده می‌کنند. اوضاع در سوریه اسفناک است؛ چون این امکان وجود داشت که با استفاده از «دیپلماسی واقعی و راهبردی» جلوی پدید آمدن چنین اوضاعی را گرفت.

حضور آمریکا در سوریه به معنی حضور در یک «جنگ بی‌پایان» نبود؛ بلکه استقرار پایدار، محدود و مؤثر بود و یکی از برجسته‌ترین موفقیت‌های اخیر در سیاست‌های آمریکا در خاورمیانه به حساب می‌آمد؛ اما رئیس‌جمهور ترامپ همه این موفقیت‌ها را دور انداخت، اهرمی را که آمریکا در اختیار داشت از دست داد، نظامیان و غیرنظامیان آمریکایی را به خطر انداخت، اعتبار ما را تضعیف کرد، ناتو را دچار اختلاف کرد، فشار را از روی داعش برداشت، پیروزی راهبردی را تقدیم رقبای آمریکا نمود و به شرکای گُرد ما خیانت کرد؛ درحالی که این شرکا در سال‌های اخیر با حمایت آمریکا دلاورانه با داعش نبرد کردند.

این حرف‌ها را فقط من نمی‌گویم؛ بلکه اکثر جمهوری‌خواهان نیز در این مورد اشتراک نظر دارند. سناتور «لیندزی گراهام» تصمیم رئیس‌جمهور ترامپ را بزرگترین اشتباه ریاست‌جمهوری وی توصیف کرد و گفت ما شاهد اقدام ترکیه در پاک‌سازی نژادی گُردها و نابودی یک هم‌پیمان قابل اعتماد در بین گُردها و ظهور مجدد داعش هستیم.

«چنی» نماینده کنگره نیز گفت پی‌بردن به چرایی انتخاب رئیس‌جمهور آمریکا، کاری غیر ممکن است. سناتور «مارکو روبیو» مدعی شد که لطمه به اعتبار آمریکا و منافع ملی این کشور بسیار قابل توجه و بلندمدت خواهد بود. «نیکی هیلی» سفیر سابق رئیس‌جمهور ترامپ در سازمان ملل نیز استدلال کرد که گُردها در نبرد موفقیت‌آمیز آمریکا علیه داعش در سوریه نقشی مهم داشتند و اینکه ما اجازه دهیم آنها کشته شوند، اشتباهی بزرگ است. می‌توانم همچنان از افراد دیگری نام ببرم که از تصمیم رئیس‌جمهور آمریکا انتقاد کردند.

متأسفانه ناآرامی اخیر در سوریه باعث فراگیر شدن رویکرد رئیس‌جمهور در سراسر جهان خواهد شد؛ درحالی که رویکرد رئیس‌جمهور رویکردی سردرگم است و از لحاظ اخلاقی رویکردی ورشکسته محسوب می‌شود. من از همکاران جمهوری‌خواه خود می‌خواهم که به یاد داشته باشند سوریه تنها نمونه‌ای نیست که نشان می‌دهد رئیس‌جمهور آمریکا در مواجهه‌شدن با یک متجاوز، شریک آمریکا (گُردها) را تنها می‌گذارد. رئیس‌جمهور آمریکا از پرداخت ۳۹۱ میلیون دلار کمک مالی مصوب کنگره، به اوکراین خودداری کرد درحالی‌که اوکراین با روسیه در جنگ است و در نبرد این کشور با روسیه ۱۳ هزار نفر کشته شدند. این رفتار رئیس‌جمهور باید عامل اتحاد همه ما باشد. دموکرات‌ها، جمهوری‌خواهان و افراد مستقل همه باید متحد شویم و سیاست خارجی را - که آمال و آرزوهای شخصی را به منافع ملی ترجیح می‌دهد - رد کنیم.

امیدوارم مهمانان دعوت شده به این جلسه استماع توضیح دهند که آمریکا چگونه می‌تواند سیاست خود را نجات دهد، به منافع ملی ما در سوریه دست یابد، به مناقشه‌ای خاتمه دهد که باعث کشته شدن بیش از ۶۰۰ هزار نفر شده است و به مردم سوریه کمک کند تا آینده بهتری بسازند که تحت دیکتاتوری بشار اسد، روسیه و ایران نباشد.

در ادامه این جلسه جو ویلسون (Joe Wilson) عضو ارشد جمهوری خواه عضو کمیته فرعی خاورمیانه، شمال آفریقا و تروریسم بین المللی گفت:

متأسفانه سیاست آمریکا در سوریه از همان آغاز سیاستی شکست‌خورده بود. این سیاست نمادی از شکست راهبردی آمریکا در تک تک مقاطع بود. از خط قرمز مشهوری که باراک اوباما رئیس‌جمهور پیشین آمریکا برای بشار اسد ترسیم کرده بود - که هرگز به اجرا در نیامد - تا خیانت‌های بی‌پروایی که در روزهای اخیر به‌گُردها شده است، همه و همه شکست‌های ما در سوریه است که چیزی فراتر از اشتباه استراتژیک است. سیاست آمریکا در سوریه در هشت سال گذشته نمونه‌ای از چالش اخلاقی عمیق برای همه ما است. ما چگونه می‌توانیم کناری بایستیم درحالی‌که یک رژیم خشن و خودکامه (بشار اسد) مردم خود را یکسره قتل‌عام می‌کند.

ما چگونه می‌توانیم درباره خطوط قرمز صحبت کنیم درحالی‌که پس از هشت سال نشسته‌ایم ولی بشار با بکارگیری گازهای سمی و بمب‌های بشکه‌ای مردم خود را سلاخی کرد ولی ما هنوز داریم فکر می‌کنیم که سیاست ما در سوریه باید چه باشد؟ نکته این است که فقط ما نیستیم که این‌گونه عمل کردیم؛ بلکه کل جامعه بین‌المللی در محرومیت‌هایی که رژیم بشار اسد و حامیانش در ایران و روسیه، ایجاد کردند همدست ما است. نظام بین‌المللی که ما آن را می‌شناسیم پس از وحشت انسانی و فاجعه هولوکاست بنا شد؛ اما این نظام بین‌المللی هم در جلوگیری از همان فاجعه‌ای که قرار بود مانع از آن شود، ناکام مانده است. دشمنان آزادی و دموکراسی، نهادهای چندجانبه ما را از دست ما ربودند و به‌جای ترویج آزادی، از این نهادها برای تقویت استبداد و ستم بهره‌برداری می‌کنند. تحولات چند هفته گذشته تأکیدی بر اهمیت کاری است که حاضران جلسه امروز (به عنوان شاهد) وقت زیادی را صرف آن (تهیه گزارش درباره سوریه) کردند. من عمیقاً از تصمیم دولت آمریکا برای خروج نظامیان آمریکایی از شمال شرق سوریه ناراحت شدم و در واقع این اقدام، چراغ سبز به تهاجم ترکیه بود که باعث شد هم‌پیمانان کُرد ما با خطر بزرگی روبرو شوند.

گروه تحقیق سوریه پیشتر درباره چنین خروجی هشدار داده و عواقب منفی احتمالی را تشریح کرده بود و متأسفانه امروز شاهد این عواقب هستیم. من همانند «تد دویچ» رئیس کمیته خاورمیانه، شمال آفریقا و تروریسم بین‌الملل - زیرمجموعه کمیته امور خارجه مجلس نمایندگان آمریکا - به طریقی فزاینده نگران ظهور مجدد داعش - آن هم در اندک زمانی پس از خروج نظامیان آمریکایی از شمال شرق سوریه - هستم. خروج ما از سوریه باعث ایجاد فضای مناسبی برای فعالیت عناصر داعش در منطقه می‌شود که کاری خطرناک است و ممکن است در نهایت خانواده‌های آمریکایی را در داخل آمریکا به خطر اندازد. برای جلوگیری از ورود این افراد به داخل آمریکا، ما باید در آنجا (سوریه) با آنها (داعشی‌ها) بجنگیم. تعداد ۱۰۰۰ نظامی آمریکایی در سوریه درصد اندکی از کل نظامیان آمریکایی محسوب می‌شود؛ اما تأثیرگذاری و اهمیت همین تعداد اندک از نظامیان آمریکایی بسیار بسیار بیشتر از تعدادشان بود. این نظامیان کمک می‌کردند تا دنیا در برابر خطرات داعش و ایجاد پناهگاه امن برای تهدید کردن خانواده‌های آمریکایی حفاظت شود. این سرمایه‌گذاری نظامی بسیار مقرون به‌صرفه بود.

به اعتقاد من تنها برندگان واقعی خروج نظامیان آمریکایی از شمال شرق سوریه -علاوه بر تروریست‌های داعش- کشورهای روسیه، ایران، ترکیه و رژیم اسد هستند؛ اما مشکل بزرگتر این است که خروج ما از سوریه ممکن است در تک‌تک عرصه‌های سیاست خارجی آمریکا عواقبی داشته باشد. متأسفانه ما با یک حرکت باعث شدیم که اعتبار آمریکا در همه جا تضعیف شود. این اقدام آمریکا باعث تقویت شدن این نگرانی می‌شود که آمریکا دارد از صحنه جهانی خود را عقب می‌کشد و باعث می‌شود که نیروهای استبداد در کلیه مکان‌ها ترغیب و توانمند شوند؛ درحالی‌که چنین چیزی سیاست رئیس‌جمهور آمریکا نبود که در آن می‌گفت باید از طریق قدرتمند بودن به صلح دست یافت. همچنین رژیم اسد -با حمایت ایران و روسیه- همچنان به تهاجم وحشیانه خود علیه ادلب سوریه ادامه می‌دهد. گزارش‌های چند روز گذشته نشان می‌دهد که روسیه عمداً اقدام به بمباران بیش از چند بیمارستان در این استان کرده است. روشن است که روسیه برای ما شریکی در داخل سوریه نیست؛ بلکه یک رقیب است.

چه تعداد سوری باید کشته شوند تا ما اقدام کنیم و جلوی این ماشین کشتار را بگیریم؟ هیچ راه‌حلی در سوریه وجود ندارد که در آن بشار اسد در قدرت باقی بماند. آمریکا در عرصه جهانی بازیگری اخلاق‌مداری بود و ما همیشه تلاش کردیم کار درست را انجام دهیم و مردم جهان این را می‌دانند. آنها می‌دانند که آمریکا پای چه ارزش‌هایی ایستاد؟ ما معتقدیم که هنوز می‌توانیم به آن ایده‌آل بازگردیم. به نظر من برای حفظ صلح از طریق قدرتمندی، هیچ جانشین و جایگزینی برای رهبری آمریکا وجود ندارد.

تد لو (Ted Lieu) نماینده دموکرات عضو این کمیته گفت:

من مخالف خروج نظامیان آمریکایی از سوریه نیستم؛ بلکه مخالف نحوه خروج نظامیان آمریکایی از سوریه هستم. به علت تصمیم شتابزده رئیس‌جمهور ترامپ -که بدون هیچ برنامه‌ریزی و هماهنگی قبلی اتخاذ شده بود- ما اکنون می‌بینیم که تروریست‌های داعش در سوریه آزاد شدند، نیروهای ترک دارند همپیمانان کُرد ما را قتل‌عام می‌کنند و نیروهای نظامی روسیه نیز با خوشحالی تاسیسات نظامی آمریکا را به تصرف خود درآوردند. اگر به سیاست خارجی دونالد ترامپ نگاه کرده باشید می‌بینید که بسیاری از اقدامات وی اصولاً به نفع روسیه تمام شده است - از حمله به ناتو تا جلوگیری از کمک نظامی به اوکراین تا تصمیم اخیرش در سوریه - بنابراین بسیار بجا و مناسب است که مردم آمریکا این پرسش را مطرح کنند که چرا وقتی پای ولادیمیر پوتین به میان می‌آید دونالد ترامپ همیشه زانو می‌زند؟

در ادامه این جلسه استماع، استیو شابوت (Steve Chabot) نماینده جمهوریخواه این کمیته گفت:

من به‌عنوان رئیس سابق این کمیته فرعی می‌خواهم بگویم که وضعیت در سوریه واقعاً فاجعه‌آمیز است. در طی هشت سال گذشته ما شاهد بودیم که بشار اسد واقعاً چقدر بی‌رحم است و او برای باقی‌ماندن در قدرت می‌خواهد تا چه حد اقدامات وحشیانه انجام دهد؟ صدها هزار غیرنظامی در سوریه کشته شدند و میلیون‌ها نفر هم مجبور به فرار شدند که امروز یکی از بدترین بحران‌های پناهجویان در جهان را ایجاد کرده است. جنگ داخلی در سوریه همچنین باعث ایجاد خلاء شده است تا گروه‌هایی مثل داعش و القاعده آنها را پر کنند، ضمن آنکه درگاهی برای ایران باز شده است تا هدف خود برای دست یافتن به هژمونی (سلطه‌طلبی) منطقه‌ای را پیش ببرد و توانمندی‌اش برای تهدید اسرائیل -یعنی هم‌پیمان کلیدی آمریکا در منطقه- بیشتر شود.

شکست دادن داعش، القاعده و ایران و نیز حمایت از اسرائیل همچنان یک اولویت مهم در بخش امنیت ملی آمریکا است و من معتقدم که اکثر آمریکایی‌ها از این اولویت حمایت می‌کنند. بنابراین من مشتاقم که درباره این گزارش مربوط به سوریه - به خصوص با توجه به تغییرات در سیاست آمریکا در سوریه - با شما بحث و گفتگو کنم.

برد شرمن (Brad Sherman) عضو دموکرات این کمیته گفت:

تردیدی وجود ندارد که اکثریت دو حزبی در آمریکا این اقدام رئیس‌جمهور آمریکا را به عنوان یک اشتباه رد کردند. ما شاهد بودیم که شمال شرق سوریه به ثبات رسیده بود، هزینه‌ها و تلفات ما مهار شده بود، داعشی‌ها در اردوگاه اسرا زندانی بودند و کُردهایی که نگهبان این اسرا بودند و همپیمان ما محسوب می‌شدند در امنیت به سر می‌بردند، اما اکنون کُردها در معرض قتل عام قرار گرفته‌اند و اعضای داعش نیز شاید آزاد شده باشند. این اشتباهی بسیار بزرگ است و تصورش هم دشوار است که چنین اشتباهی از روی حسن نیت صورت گرفته باشد. یک احتمال این است که این اقدام یک هدیه عمدی به پوتین است. احتمال دیگر این است که ترکیه تهدید کرده بود علیه آمریکا وارد جنگ می‌شود که رئیس‌جمهور ترامپ هم به جای اینکه با مردم آمریکا صداقت داشته باشد تصمیم گرفت وانمود کند که این تصمیم نوعی خروج داوطلبانه بود! این فرار سریع نه تنها سیاست ما در خاورمیانه را به خطر خواهد انداخت؛ بلکه باعث تضعیف ائتلاف‌های ما در سراسر جهان خواهد شد.

دیوید سسیلینی (David Cicilline) دیگر نماینده دموکرات عضو این کمیته گفت:

ده روز پیش رئیس‌جمهور آمریکا سرنوشت ناخوشایند شرکای کُرد آمریکا در سوریه را تعیین کرد و به رئیس‌جمهور اردوغان چراغ سبز حمله را داد که باعث یک فاجعه انسانی و تحریک دوباره آشوب و هرج و مرج در شمال شرق سوریه شده است. به اعتقاد من این تصمیم سنگدلانه و بی‌پروا نه تنها به علت بی‌توجهی به حقوق بشر بلکه به علت اقدام نادرست راهبردی در به خطر انداختن جان نظامیان آمریکایی، در تاریخ ثبت خواهد شد. این اقدام باعث شد که هزاران اسیر داعشی فرار کنند و نیز نفوذ بر منطقه به روسیه و رژیم اسد واگذار شد. من مثل خیلی از افراد دیگر از تصمیم رئیس‌جمهور آمریکا برای اجازه دادن به این حمله و تلاش ناشیانه دولت برای جمع کردن این افتضاح، گیج شده‌ام. صرف نظر از اینکه آنها در دولت آمریکا چه اقداماتی می‌کنند دولت نمی‌تواند کودکان کُردی را که کشته شدند دوباره زنده کند و نمی‌تواند مواضع نظامی آمریکا و تجهیزات نظامی را که روس‌ها تصرف کردند دوباره بدست آورد و دیگر نمی‌تواند اعتبار ما را دوباره به دست آورد درحالی که با توجه به خیانت ما به همپیمانان کُرد، این اعتبار از بین رفته است.

خانم دانا استرول (Dana Stroul) یکی از دو مدیر مشترک گروه تحقیق سوریه به عنوان یکی از شاهدان دعوت شده به این جلسه استماع گفت:

بسیار تشکر می‌کنم که این فرصت در اختیار ما قرار داده شد تا گزارش نهایی گروه تحقیق سوریه را ارائه کنیم چون این گزارش براساس اختیاراتی که کنگره به ما داده بود تهیه شد. برای من افتخاری بود که یکی از دو رئیس این گروه تحقیق باشم که یک گروه تحقیق دو حزبی است. وقتی که گروه تحقیق سوریه ماه گذشته گزارش نهایی خود را منتشر کرده بود، ما عمداً در

شروع گزارش خود تصریح کردیم که چرا سوریه همچنان اهمیت دارد؟ استدلال درباره اهمیت سوریه موضوعی نبود که گروه ما آن را امری مسلم و قطعی فرض کند به‌خصوص در زمانی که بحث‌های عمومی درباره نقش آمریکا در جهان بالا گرفته بود و همگان بحث می‌کردند که آمریکا باید چه سرمایه‌گذاری انجام دهد تا به اهداف خود دست یابد؟ گروه تحقیق سوریه در نتیجه‌گیری خود متحد بود و اعلام کرد آنچه که در سوریه رخ می‌دهد در داخل مرزهای این کشور باقی نمی‌ماند (به خارج از مرزها سرایت می‌کند). تصمیماتی که در ده روز گذشته در واشنگتن گرفته شد آثار بسیار زیادی روی آینده مسیر مناقشه در سوریه و منافع آمریکا خواهد داشت. عوامل اصلی مناقشه و خشونت در سوریه تا امروز هم تغییر نکرده است. مناقشه در سوریه عمدتاً به حاشیه رانده شده بود و افکار عمومی توجه چندانی به آن نداشت، تا اینکه هفته پیش تصمیم دولت آمریکا برای خروج از شمال شرق سوریه اعلام شد. اکنون مناقشه سوریه در کانون خبرهای بین‌المللی قرار دارد و در اخبار داخلی نیز توجهات را به خود جلب کرده است.

قوای مجریه و مقننه در آمریکا تلاش می‌کنند بگویند سیاست آمریکا واقعاً می‌تواند به چه چیزی دست یابد و این درحالی است که اکثر نیروهای آمریکایی از سوریه خارج شده‌اند! گزارش ما مجموعه‌ای از توصیه‌های ویژه‌ای را ارائه می‌کند که مربوط به امور غیرنظامی می‌شود. همچنین اهمیت دارد که گامی به عقب برداریم و منشاء این بحران را یادآوری کنیم و سوریه را در چارچوب کلان و راهبردی امنیت ملی آمریکا ببینیم. سوریه پنج چالش راهبردی ایجاد می‌کند. تروریسم بین‌الملل، ایران، روسیه، پناهجویان و هنجارهای بین‌المللی جزو چالش‌های راهبردی در سوریه هستند.

مناقشه کنونی زمانی شروع شد که تظاهرکنندگان سوری - در ادامه تظاهرات متعدد در بهار عربی در سال ۲۰۱۱ - علیه یک دیکتاتور خودکامه در سوریه تظاهرات آرام و مسالمت‌آمیز برگزار کردند. بسیاری امیدوار بودند که تظاهرات در سوریه شاید درهای تغییر مثبت در این کشور را باز کند؛ اما این امیدها خیلی سریع تبدیل به ناامیدی شد؛ چون سوریه به عرصه تلاقی مناقشه‌ها و درگیری‌هایی تبدیل گردید که به فراتر از خاورمیانه کشیده شد. رژیم اسد که دهه‌ها در رأس قدرت در سوریه بود این کار را با بهره‌گیری از جنایتکاری و تروریسم انجام داد. آمریکا در سال ۱۹۷۹ سوریه را به عنوان دولت حامی تروریسم در فهرست خود قرار داده بود. ما در آمریکا ماهیت این رژیم را می‌شناسیم. اسد تردد و جابجایی عوامل القاعده را در جریان جنگ عراق تسهیل کرد تا به نیروهای آمریکایی حمله کنند. وی همچنین بار دیگر تلاش خواهد کرد تا جنگجویان القاعده و داعش را اهرم قرار دهد و از آنها در صورت ضرورت استفاده کند.

سوریه امروز درحال پناه دادن به خطرناک‌ترین گروه‌های تروریستی در جهان است. برای مثال ادلب به بزرگترین محل اجتماع جنگجویان خارجی تبدیل شده است درحالی که قبل از آن این وضعیت فقط در افغانستان در دهه ۱۹۸۰ مشاهده شده بود. داعش دیگر هیچ قلمرو سرزمینی در اختیار ندارد اما هم‌اکنون به عنوان یک نیروی شبه‌نظامی در حال شکل‌گیری مجدد است. با توجه به فرار اسرای داعشی، اکنون داعش می‌تواند نیروهای خود را دوباره جذب کند و نیز با توجه به وخامت اوضاع انسانی میزان آسیب‌پذیری‌ها افزایش می‌یابد و داعش می‌تواند افراد جدیدی را به‌عنوان عضو جذب کند.

دانا استرول افزود:

ایران به دنبال آن است که سوریه را به یک پایگاه پشت‌تاز برای موشک‌ها و تسلیحات پیشرفته خود تبدیل کند. ایران از مناقشه سوریه سوءاستفاده کرده است تا در بافت اقتصادی و اجتماعی سوریه نفوذ کند. حملات اسرائیل و تحریم‌های آمریکا مانع از آن

شدند که ایران این دستاوردها را تحکیم کند؛ اما این کار با افزایش خطر جنگ بین ایران و اسرائیل انجام شده است. این خطر امروز افزایش یافته است. روسیه نیز از مناقشه سوریه سوءاستفاده کرده است. روسیه با مداخله در سوریه، برای نخستین بار در دهه‌های گذشته خود را به‌عنوان یک بازیگر مهم در خاورمیانه تثبیت کرد.

شرکای آمریکا در سراسر منطقه روابط خود را گسترش داده‌اند و برای میانجی‌گری به مسکو چشم دوخته‌اند نه واشنگتن! روسیه دارد خود را در موقعیتی قرار می‌دهد که میانجی توافقی بین اسد و ترکیه باشد. روسیه همچنین در حصول توافق بین نیروهای دموکراتیک سوریه و بشار اسد نقش‌آفرینی کرد. پناهجویان سوریه از کارزار عمدی خشونت اسد، روسیه و داعش علیه غیرنظامیان گریختند. پناهجویان اقتصاد کشورهای همسایه سوریه را تضعیف کردند و سیاست را در اروپا آشفته کردند.

اکنون اوضاع در سوریه مناسب نیست تا افراد به صورت ایمن، داوطلبانه و عزتمندانه به کشورشان بازگردند. رژیم اسد و شرکای آن، کلیه هنجارهای جنگ و مناقشه را در هم شکستند و بیمارستان‌ها و مدارس را هدف قرار دادند، تسلیحات شیمیایی بکار بردند، از بمب‌های بشکه‌ای استفاده کردند و از قحطی و قتل‌عام به عنوان سلاح‌های جنگی استفاده کردند. تا امروز هیچ عواقب جدی برای اینگونه اقدامات وجود نداشته است و باید انتظار داشته باشیم که خودکامگان در آینده وقتی با تظاهرکنندگان آرام و مسالمت‌آمیز مواجه شوند به ماجرای سوریه نگاه کنند و فرض را بر این بگذارند که قتل‌عام گسترده غیرنظامیان به‌هیچ‌وجه به چالش کشیده نخواهد شد. سوریه مناقشه‌ای است که دو نگرانی بزرگ آمریکا در آن وجود دارد. یکی تروریسم بین‌الملل و دیگری رقابت قدرت‌های بزرگ است. سوریه مناقشه‌ای است که نمی‌توان آن را نایده گرفت یا اینکه آن را مهار کرد. تحولات سریع که هم میدان نبرد و هم ائتلاف‌بندی‌های جدید سیاسی را شکل می‌دهند، به این مناقشه خاتمه نمی‌دهند؛ بلکه فقط زمینه را برای مرحله بعدی جنگ آماده می‌کنند.

مایکل سینگ (Michael Singh) یکی دیگر از مدیران گروه تحقیق سوریه که به عنوان شاهد در این جلسه حضور داشت گفت:

سوریه اهمیت دارد. سوریه در مقابل همه تلاش‌های ما برای مهار این مناقشه مقاومت کرده است. سوریه همچنان نیز اهمیت دارد. گزارشی که ما چند هفته پیش منتشر کرده بودیم ارزیابی جدی از مناقشه سوریه ارائه می‌کند. نمی‌خواهم اینگونه القاء کنم که قبل از تصمیم اخیر رئیس‌جمهور آمریکا برای خروج از شمال شرق سوریه، همه چیز خوب و عالی بود. نه! واقعاً اینطور نبود؛ اما در چند روز گذشته اوضاع بسیار بدتر شده است. گزارش تحقیق سوریه در واقع راهبرد تحکیم دستاوردهای ما در شمال شرق سوریه و تلاش برای دستیابی به یک توافق سیاسی در مناقشه سوریه است. این گزارش همچنین درباره برداشتن گام‌هایی برای حفاظت از منافع آمریکا در سوریه - در صورت بدست‌نیامدن توافق در سوریه - است. زمانی که ما گزارش تحقیق سوریه را منتشر کرده بودیم دیدگاه ما این بود که آمریکا چنین راهبردی داشت (که در بالا توصیف کردم)؛ اما این راهبرد اساساً با تعدادی از اقدامات تضعیف شد. مسئله اول منابع ناکافی است که نمونه بارز آن تصمیم دولت آمریکا برای هزینه‌نکردن بودجه مربوط به برقراری ثبات در سوریه بود که کنگره ی آمریکا آن را اختصاص داده بود ولی دولت آمریکا آن را پرداخت نکرد.

تضعیف راهبرد آمریکا در سوریه ناشی از این برداشت در سراسر جهان است که «مقامات ارشد دولت آمریکا واقعاً تعهدی به راهبرد سوریه ندارند». وقتی مقامات ما به سراسر جهان می‌روند و تلاش می‌کنند حمایت سایر کشورها را جلب کنند تا در مناقشه‌هایی که ما در آنها حضور داریم کمک نظامی بکنند پرسشی که این کشورها در ذهن خود دارند این است که آیا آمریکا

واقعاً به این مأموریت متعهد خواهد بود؟ متأسفانه در روزهای اخیر (با خروج آمریکا از شمال شرق سوریه) به این پرسش پاسخ منفی داده شده است! هم‌اکنون آمریکا فاقد راهبرد در مورد سوریه است. مقامات آمریکایی اکنون نیاز دارند که به راهبرد مهندسی معکوس روی آورند تا خود را با تصمیماتی که کاخ سفید در روزهای اخیر گرفته است وفق دهند.

نگرانی من این است که ما به‌جای تحکیم دستاوردهای خود در شمال شرق سوریه اکنون این دستاوردها را از دست می‌دهیم و احتمال دستیابی به راه‌حل سیاسی بر اساس شروطی که به نفع آمریکا باشد، کمتر شده است. این موضوع ناشی از یک تصمیم ضعیف نیست که کاخ سفید اتخاذ کرده است؛ بلکه ناشی از ضعف برنامه‌ریزی هم هست چون همانطور که «تد لو» (نماینده عضو همین کمیته) گفته است «از قبل مشخص بود که چنین مسئله‌ای در پیش است» ولی ما شاهد هیچ مدرکی نبودیم که نشان دهد درباره این تصمیم ترک‌ها تدابیر احتیاطی در نظر گرفته شده باشد؛ بلکه نظامیان آمریکایی زمانی از سوریه خارج شدند که تیراندازی شروع شده بود. آخرین بار در سومالی بود که نظامیان آمریکایی همزمان با تیراندازی‌ها عقب‌نشینی کردند؛ اما این بار تیراندازی از جانب یک هم‌پیمان ناتو انجام می‌شد! اگر ما یک لحظه تامل کنیم می‌بینیم که این مسئله واقعاً غیرعادی و عجیب است. درباره عواقب خروج آمریکا از شمال شرق سوریه باید بگوییم که من نگرانم که شاهد یک «اثر زنجیره‌ای» در سوریه باشیم. گزارش تحقیق سوریه وارد بررسی این موضوع نشد چون خروج آمریکا از شمال شرق سوریه به تازگی (پس از تدوین گزارش تحقیق سوریه) صورت گرفته است.

من نگرانم که اکنون نیروهای دموکراتیک سوریه (SDF) به شمال سوریه حرکت کنند تا با تهاجم ترکیه مقابله کنند و نیروهای آمریکایی هم از خاک سوریه خارج شوند. در این صورت در همین منطقه شرق سوریه خلاء ایجاد خواهد شد و داعش از این خلاء برای سازماندهی مجدد، فرار اسرا از زندان و حملات در شهرهای سوریه استفاده خواهد کرد تا بار دیگر کنترل خود را بر قسمت‌هایی از سرزمین سوریه به‌دست آورد. نیروهای دموکراتیک سوریه تا این لحظه هم بین انتخاب ترک‌ها و انتخاب بشار اسد قرار گرفتند؛ اما تصمیم گرفتند با رژیم اسد معامله کنند. اکنون شاهدیم که نیروهای رژیم سوریه عازم شرق این کشور هستند. به همراه نیروهای رژیم سوریه نیروهای ایرانی و روسی هم می‌آیند که این احتمال را ایجاد می‌کند ایران گروه‌های نیابتی خود در سوریه و عراق را به یکدیگر متصل کند طوری که باعث شود حملات هوایی اسرائیل گسترش یابد و احتمال درگیری کامل بین این دو (ایران و اسرائیل) نیز افزایش پیدا کند.

ما همچنین شاهد وخیم‌شدن اوضاع امنیتی خواهیم بود چون با تصرف منطقه شرق سوریه به‌دست نیروهای رژیم بشار اسد، جمعیت شرق سوریه نیز با خشونت روبرو خواهد شد. ما شاید شاهد فرار گروه‌های مرتبط با القاعده از ادلب باشیم. علاوه بر این مشکل، مشکلات دیگری در سایر مناطق سوریه وجود دارد که شامل ادلب، وضعیت نامناسب امنیتی در سایر مناطق تحت کنترل رژیم سوریه و ریشه دواندن ایران در داخل جامعه سوریه است.

حال پرسش این است که با توجه به این اوضاع، آمریکا اکنون باید چه کار کند؟

بسیار حیاتی و مهم است که آمریکا در شمال شرق سوریه تهاجم ترکیه را متوقف و یا محدود کند و به ترک‌ها فشار وارد کند تا دسترسی بشردوستانه فراهم کنند، روابط با گروه‌های تروریستی را قطع کنند و آوارگان عرب را مجبور به استقرار در مناطق گردنشین نکنند. بسیار اهمیت دارد که ما همچنان به داعش فشار وارد کنیم که البته معنی‌اش به صورت عملی این خواهد بود که آمریکا نظامیان خود را در شرق سوریه حفظ کند و حملات هوایی علیه داعش و گروه‌های مرتبط با القاعده را حفظ کند.

معنی دیگرش این است که ما به حضور آمریکا در عراق ادامه دهیم. بسیار اهمیت دارد که ما با حمایت از حملات اسرائیل و حفظ کردن پادگان التنف همچنان به ایران فشار وارد کنیم. پیش‌بینی من این است که این (پادگان التنف) تحت فشار قرار گیرد؛ چون روس‌ها، ایرانی‌ها و سایرین تلاش می‌کنند خروج نیروهای آمریکایی از سوریه را تکمیل کنند. ما همچنین باید شاهد فشار دیپلماتیک باشیم و ائتلاف ضد داعش و ضد بشار اسد را حفظ کنیم.

باید به سیاست امتناع از اعطای بودجه برای بازسازی به سوریه ادامه دهیم، تحریم‌ها را ادامه دهیم و رژیم اسد را از لحاظ دیپلماتیک منزوی کنیم. شاید اکنون بسیاری از هم‌پیمانان ما تمایل داشته باشند از این ائتلاف (موسوم به ضد داعش) جدا شوند. در گزارش تحقیق سوریه هشدار داده شده بود که این مناقشه به پایان نرسیده است و همچنان مناقشه‌ای خطرناک و فعال محسوب می‌شود. متأسفانه حوادث اخیر این مسئله را ثابت کرده است. بسیار اهمیت دارد که اکنون دیگر اجازه ندهیم اهرم‌های ما به دیگران واگذار شود.

به‌جای واگذار کردن اهرم‌ها به دیگران، باید شروع به استفاده از اهرم‌های خود بکنیم. بیم آن دارم که به علت تصمیمات اخیر، نه تنها شاهد خاتمه یافتن جنگ‌های بی‌پایان نباشیم؛ بلکه شاهد باشیم که نیروهای آمریکایی عملاً برای حفظ صلح و ثبات در این منطقه بمانند و به حفظ آن کمک کنند. چیزی که واقعا جنگ‌های بی‌پایان را تقویت می‌کند این مطلب است که اعتبار آمریکا در سراسر منطقه تضعیف شده است.

در ادامه این جلسه استماع هر یک از نمایندگان اعضای کمیته، پرسش‌های خود را از شاهدان حاضر در این جلسه مطرح کردند.

***

تد دوپچ نماینده دموکرات و رئیس این کمیته فرعی پرسید:

اگر اقدامات ما در چند هفته گذشته در سوریه به این معنی باشد که ما با افزایش خطر تروریسم، افزایش تعداد پناهجویان و قوی‌تر روسیه و ایران مواجه خواهیم شد، در این صورت پرسش من این است که وقتی شما به هنجارهای بین‌المللی اشاره می‌کنید آیا رهبری آمریکا در جهان - که برای دهه‌ها ادامه داشته است - هنجار بین‌المللی نبود؟ آیا وقتی که آمریکا شرکای کُرد را تنها می‌گذارد تا قتل عام شوند در این صورت هنجار اساسی مربوط به رهبری و نفوذ آمریکا به چالش کشیده و تضعیف نمی‌شود؟ پس از آنکه آمریکا چنین اقدامی کرده و از شمال شرق سوریه خارج شده است ما چه اهرمی در اختیار داریم؟

مایکل سینگ در پاسخ گفت:

ما اهرم در اختیار داریم. ما همچنان در صحنه جهانی بازیگری توانمند و قدرتمند هستیم. ما ائتلافی را تشکیل داده‌ایم تا علیه داعش حملات هوایی انجام دهیم، ما تحریم‌ها را اعمال می‌کنیم، ما از پرداخت بودجه مالی برای بازسازی سوریه امتناع کردیم،

ما از به رسمیت شناختن دیپلماتیک هرگونه توافق با رژیم اسد خودداری می‌کنیم. شما به نکته مهمی درباره نقش رهبری آمریکا اشاره کردید چون بدون حضور آمریکا برای تشکیل یک ائتلاف بین‌المللی، سایر کشورها خودشان به تنهایی کاری نخواهند کرد. سایر کشورها خواهند گفت که «دیوار نوشته‌ها» نشان می‌دهد که بشار اسد پیروز شده و اختیار امور دست روسیه است. ما این رهبری (آمریکا) را به دلایل مختلفی اعمال کرده‌ایم.

دلیل اول این است که ما همیشه پی برده‌ایم که مطرح کردن ابتکار عمل‌ها و پیشنهادات به نفع ما است. باید کاری کنیم که دیگران به این ابتکار عمل‌ها و پیشنهادات بپیوندند. نکته دیگر این است که ما نگران خلاء ناشی از عدم رهبری آمریکا بوده‌ایم و به نظر من کشورهایی که به علت خلاء ناشی از عدم رهبری آمریکا (به سوریه) ورود می‌کنند کشورهای ضعیف‌تری مثل روسیه و ایران هستند. این کشورها توانایی آن را ندارند که به صورت مستقیم ما را به چالش بکشند؛ مگر اینکه ما عقب‌نشینی کنیم! همچنین بازیگران غیردولتی هم وجود دارند که در مکان‌هایی حضور می‌یابند که هیچ دولتی بر آن زمامداری نمی‌کند. این گروه‌های غیردولتی با ورود به چنین مناطقی دست به اقداماتی می‌زنند و به شیوه خود زمامداری می‌کنند که بسیار مخرب و ویرانگر است.

در ادامه تد دویچ گفت:

با گفته‌های شما موافقم که کشورهای ضعیف‌تر وارد می‌شوند. دادن آزادی عمل بیشتر به ایران و بشار اسد در سوریه چگونه باعث تضعیف سیاست فشار حداکثری آمریکا (برضد ایران) می‌شود، سیاستی که همچنان نیز جزو سیاست‌های ما است.

دانا استرول پاسخ داد:

گروه تحقیق سوریه درباره تحریم‌ها صحبت کرده است و این تحریم‌ها تا حدی موفق بوده‌اند و فرصت تحکیم دستاوردها در سوریه را از ایران سلب کردند؛ اما سیاست تحریم‌های صرف در کنار حملات اسرائیل برای بیرون راندن ایران یا از بین بردن نفوذ ایران در سوریه کافی نبوده است. علت اینکه گروه تحقیق سوریه درباره ضرورت حفظ حضور نظامی آمریکا - در منطقه‌ای به وسعت یک سوم از خاک سوریه - صحبت کرده است، صرفاً برای تکمیل کردن نبرد علیه داعش نیست؛ بلکه مسئله این بود که این بخش از خاک سوریه - که یک سوم این کشور است و بخش غنی از منابع سوریه را در خود جای داده است - اهرمی در اختیار ما قرار داد تا روی نتیجه سیاسی در سوریه تاثیرگذار باشیم. در ادامه (به علت خروج آمریکا از شمال شرق سوریه) هر چیزی که با موضوع رهبری آمریکا ارتباط داشته باشد کاری مشکل‌تر خواهد شد.

سه نوع اهرم وجود دارد که در صورت تامین منابع کافی هنوز هم می‌توان از آنها استفاده کرد. البته برای این کار دیپلمات‌ها و وزارت خارجه آمریکا باید توانمند شوند تا رهبری ائتلافی را برعهده گیرند که باز هم اهرم در اختیار ما قرار دهد.

نخستین اهرم «بازسازی سوریه» است. روسیه و ایران منابع مالی را برای بازسازی سوریه در اختیار ندارند. حتی اگر بشار اسد بتواند مجدداً کنترل این منطقه را به دست آورد - که یک سوم از خاک سوریه محسوب می‌شود - وی از منابع مالی برای بازسازی این منطقه برخوردار نیست و حامیانش (ایران و روسیه) نیز از چنین منابع مالی برخوردار نیستند و

نمی‌توانند در این مناطق بازسازی و یا ثبات اقتصادی برقرار کنند. این کار در توان آمریکا و اروپا است که به نهادهای مالی بین‌المللی دسترسی دارند.

اهرم دوم، «تحریم‌ها» هستند. تحریم‌ها باعث شدند که بسیاری از دولت‌ها در این مقطع زمانی فکر کنند که آیا به دمشق بازگردند یا خیر؟ خطر تحریم‌های ثانویه آمریکا به علت حمایت مالی از رژیم اسد و حامیانش همچنان نوعی از اهرم است به شرط آنکه بتوانیم آن را هوشمندانه اجرا کنیم.

اهرم سوم، «به رسمیت شناختن سیاسی» است. ما هنوز در قبال اروپایی‌ها و سازمان‌های بین‌المللی رهبری خود را حفظ کرده‌ایم تا نگذاریم فشار اسد از جنبه بین‌المللی به رسمیت شناخته شود و مشروعیت بین‌المللی کسب کند. این اهرم هم‌اکنون نیز کارایی دارد.

در ادامه این جلسه تدوین گفت:

شما در این گزارش اشاره کردید که آمریکا بازیگری قدرتمند در صحنه جهانی است، این گفته درست است؛ اما وقتی که ما شرکای خود را تنها می‌گذاریم تا قتل‌عام شوند از میزان قدرتمندی ما به عنوان یک بازیگر کاسته می‌شود. به نظر من این مسئله برای ما مشکل‌ساز می‌شود.

جو ویلسون عضو ارشد جمهوریخواه این کمیته گفت:

رخدادهای چند هفته گذشته باعث سرنگونی راهبرد ما برای مقابله با داعش شده است. اکنون باید چه کاری انجام دهیم؟

دانا استرول پاسخ داد:

حضور نیروهای آمریکایی در عرصه میدانی در سوریه برای نبرد مستقیم با داعش نبود. ما از طریق شرکای خود با داعش نبرد می‌کردیم؛ ولی ما همچنین مشغول جمع‌آوری اطلاعات بودیم و حملات هوایی گسترده‌ای داشتیم. ما مجبور نیستیم حملات هوایی خود را متوقف کنیم. ائتلاف ما برای شکست دادن داعش هنوز دچار فروپاشی نشده است. ائتلاف ضد داعش عناصر متعددی دارد و صرفاً به نیروی نظامی در عرصه میدانی خلاصه نمی‌شود. ائتلاف ضد داعش عنصری به نام مقابله با تأمین مالی داعش دارد، عنصری به نام مقابله با تأمین مالی تروریستی دارد، عنصری به نام کمک‌های بشردوستانه دارد و عنصری به نام مقابله با تبلیغات داعش را در خود دارد. ما هنوز می‌توانیم از این عناصر استفاده کنیم.

ترکیه هنوز هم پیمان ما در ناتو است و آنها گفته‌اند که مسئولیت کارزار شکست داعش را برعهده خواهند گرفت. ما هم‌اکنون باید به این مسئله فکر کنیم که چه ابزارهایی را می‌توانیم بکار گیریم تا به اقدامات ترکیه جهت‌دهی کنیم و نگذاریم که ترکیه دست به اقدامات مخرب بزند و چرخه بعدی خشونت را ایجاد کند. شاید هنوز هم عرصه‌هایی وجود داشته باشد که ما بتوانیم با آنها کار کنیم.

مایکل سینگ هم گفت:

ما باید تا جایی که می‌توانیم از ابزارهایی که در اختیار داریم استفاده کنیم - از جمله اینکه از حملات هوایی استفاده کنیم و یا اینکه تعدادی از نیروهای خود را در سوریه حفظ کنیم و البته که نباید این گزینه را از روی میز برداریم - ما نه تنها باید فشار را علیه داعش بلکه علیه گروه‌های دیگر ادامه دهیم؛ چون ممکن است این گروه‌ها از وضعیت کنونی سود ببرند. اکنون در مرز ترکیه و سوریه مسیری باز شده است که ممکن است این گروه‌ها از ادلب فرار کنند؛ در حالیکه هم‌اکنون در ادلب گیر افتاده‌اند. همچنین این خطر وجود دارد که اعضای داعش از سوریه خارج شوند و به مکان‌هایی مثل اروپا بروند. بسیار اهمیت دارد که ما طوری با نهادهای اطلاعاتی کشورهای همسایه اروپا کار کنیم تا مطمئن شویم که این افراد را در صورت تصمیم به خروج از سوریه دستگیر می‌کنیم. با توجه به شرایطی که هم‌اکنون در آن قرار داریم انجام دادن این کارها دشوار است.

جو ویلسون در این ارتباط گفت:

هیچ‌وقت فراموش نکنیم که ترکیه هفتاد سال است که عضو ناتو است و هم‌پیمانی ارزشمند برای ما بوده است. مردم ترکیه نیز روابط خوبی با مردم آمریکا دارند و این روابط بسیار قوی است. بسیار شوکه‌کننده است که شاهد بروز اختلاف بین دو کشور (آمریکا و ترکیه) هستیم، به نظر من این اختلاف موقت خواهد بود. همچنین مطلب دیگر این است که سازمان ملل متحد ارتباطات مختلفی با دیکتاتوری بشار اسد دارد. می‌خواهم نظر شما را درباره روابط رژیم بشار اسد با نهادهای سازمان ملل متحد بدانم.

خانم دانا استرول در پاسخ گفت:

سازمان ملل متحد و نهادهای مختلف آن که مشغول ارائه کمک‌های بشردوستانه در داخل سوریه بودند به علت موافقت با روش‌های رژیم اسد برای ارائه کمک‌های بشردوستانه، مورد انتقادات شدید قرار گرفت. در گزارش ما به قطعنامه بسیار مهم شورای امنیت سازمان ملل متحد اشاره شد که در پایان امسال برای تمدید مطرح خواهد شد. این قطعنامه باعث می‌شود که ورود سازمان ملل متحد به مناطقی از سوریه از حمایت بین‌المللی برخوردار باشد. و نیازی به کسب موافقت رژیم سوریه نداشته باشد.

بدون این قطعنامه که مربوط به ورود سازمان ملل به سوریه برای توزیع این کمک‌های بشردوستانه می‌شود، کلیه کمک‌های بشردوستانه‌ای که سازمان ملل در داخل سوریه ارائه می‌کند مشمول کسب موافقت رژیم بشار اسد خواهد شد و معنی‌اش این خواهد بود که ارائه این کمک‌ها به ابزاری سیاسی برای تامین منافع و مقاصد بشار اسد تبدیل خواهد شد.

در ادامه این جلسه کالین آلرد (Colin Allred) نماینده دموکرات عضو این کمیته گفت:

اطمینان دارم که بسیار برای شما مأیوس‌کننده است که این گزارش را تهیه کردید و در داخل آن توصیه‌هایی برای دولت بنویسید اما بلافاصله پس از تهیه این گزارش، این حوادث (خروج آمریکا از شمال شرق سوریه و تهاجم نظامی ترکیه به این منطقه) رخ دهند. گروه تحقیق سوریه سیاست جامع و متفکرانه‌ای را برای آینده سوریه تدوین کرده است؛ اما رئیس‌جمهور

ترامپ براساس دمدمی‌مزاجی خود عمل کرد و هم‌پیمانان ما را قربانی کرده است. این اقدام رئیس‌جمهور ترامپ باعث جسور شدن دشمنان ما شده است و من عمیقاً در این باره نگرانی دارم. رای امروز در کنگره نشان داد که مخالفت با تصمیم رئیس‌جمهور آمریکا تا چه حد مورد حمایت دو حزبی قرار گرفته است. من بیش از همه نگران لطمه‌ای هستم که به اعتبار ما وارد شده است. ما مشاهده کردیم که نیروهای دموکراتیک سوری (SDF) این اقدام آمریکا را به‌عنوان خنجری از پشت توصیف کردند. چرا هم‌پیمانان ما در آینده اصلاً باید حرف ما را باور کنند؟

مایکل سینگ گفت:

به نظر من این نگرانی شما کاملاً بجا و درست است. ما هم‌اکنون نیز شاهد لطمه دیدن اعتبار خود هستیم. ما مشاهده کردیم که هم‌پیمانان ما پرسش‌هایی را درباره قابل اعتماد بودن آمریکا مطرح می‌کنند. ما برخی از این موضع‌گیری‌ها را در میان نمایندگان مجلس انگلیس و برخی مفسران سیاسی در منطقه مشاهده کردیم. ما می‌خواهیم که سایر کشورها فعال‌تر شوند و نقش‌های بیشتری را در این مناقشه‌ها ایفا کنند. «تقسیم بار» چیزی است که همه ما می‌توانیم روی آن توافق کنیم. ما از سایر کشورها نمی‌خواهیم که آنها خودشان این کارها را انجام دهند؛ چون آنها فکر می‌کنند که آمریکا قابل پیش‌بینی نیست. نگرانی من این است که چنین برداشتی درباره آمریکا باعث ایجاد ائتلاف‌های قوی شود و راهبردهایی را دنبال کنند که در نهایت منافع آمریکا را تامین نکند. این اقدامات باعث خواهد شد که رفتارهای محتاطانه شکل بگیرد و طرف‌های دیگر به سراغ رقبای آمریکا - مثل روس‌ها در سوریه و چین در دیگر عرصه‌ها - بروند. حتی اگر ما بخواهیم مداخله کمتری داشته باشیم و تلاش کنیم به دیگران فشار وارد کنیم تا بخشی از بار را به دوش بکشند هنوز هم باید به همان کاری ادامه دهیم که هم‌اکنون در دنیا انجام می‌دهیم.

کالین آلدرد در ادامه پرسید:

می‌خواهم به‌طور خاص از شما درباره افراد در منطقه بپرسم. چنین پیامی (ناشی از خروج آمریکا از شمال شرق سوریه) در منطقه چه بازتابی خواهد داشت؟ ما درباره قدرت‌های بزرگ، هم‌پیمانان ما در انگلیس، روس‌ها و ایرانی‌ها صحبت می‌کنیم. این اقدام دولت آمریکا چه تاثیری روی نیروهای دموکراتیک سوری خواهد داشت؟

خانم دانا استرول در پاسخ گفت:

یکی از چیزهایی که گروه تحقیق سوریه انجام داد این بود که به سراسر منطقه سفر کرد. ما نتوانستیم به داخل سوریه برویم اما به ترکیه، اردن، اسرائیل و لبنان رفتیم. من رئیس هیئتی را برعهده داشتیم که به ترکیه رفته بودیم. برای من جالب بود که در زمان تحقیق متوجه شدیم که اعتبار و رهبری آمریکا از دسامبر سال ۲۰۱۸ لطمه دیده است؛ یعنی زمانی که آمریکا اولین تلاش برای خروج از سوریه را شروع کرده بود و هیچ مشورتی را - چه در سطح نیروهای محلی در سوریه یا همسایگان سوریه و شرکای آمریکا در ائتلاف (موسوم به ضد داعش) - انجام نداده بود.

بنابراین باید گفت بخش زیادی از گفتگوهایی که ما داشتیم - چه با کارشناسان خارجی در این کشورها و چه با مقامات دولتی و چه با فعالان اقدامات بشردوستانه - اکثر آنها درباره تعهدپذیری آمریکا و ایستادن پای حرف‌های خود تردید داشتند. در مورد کردها نیز وضعیت همین بود. بسیاری از لطامات، از قبل به اعتبار ما وارد شده بود. اگر به صحبت‌های مقامات آمریکایی توجه کرده باشید می‌بینید که مرتباً می‌گفتند روابط با نیروهای دموکراتیک سوری روابطی موقتی و براساس معامله است. هرچند که خیلی‌ها انتظار نداشتند این روابط به سرعت دچار تغییر شود اما همیشه در صحبت‌های خود به موقتی بودن روابط با کردهای سوریه اشاره می‌کردند. در تمام مدتی که ما با نیروهای دموکراتیک سوری ارتباط داشتیم آنها همچنان ارتباطات خود با دمشق را حفظ کرده بودند و همیشه با روس‌ها صحبت می‌کردند و با هرکسی که می‌خواستند صحبت می‌کردند تا بقای خود را تضمین کنند.

آدام کینزینگز نماینده جمهوریخواه ایالت ایلوی نوی هم پرسید:

رئیس‌جمهور آمریکا در رقابت‌های انتخابات ریاست‌جمهوری وعده داده بود که داعش را شکست دهد ولی وعده او خاتمه‌دادن به جنگ‌های بی‌پایان نبود. وی گفت تا زمانی که ایران مشغول اقدامات نابکارانه در سوریه است آمریکا نیز در سوریه باقی خواهد ماند! آیا ایران به حمایت خود از رژیم بشار اسد خاتمه داده است؟ اگر ایران به حمایت خود از رژیم اسد خاتمه نداده است پرسش این است که تهران همچنان چه نوع حمایتی را در اختیار دمشق قرار می‌دهد؟

مایکل سینگ پاسخ داد:

نه! قطعاً ایران به حمایت خود از رژیم اسد خاتمه نداده است. ما شاهدیم که ایرانی‌ها نه تنها نیروهای خود را به سوریه می‌فرستند بلکه علاوه بر افسران سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ایران در سوریه، نیروهای نیابتی خود از جمله حزب‌الله و برخی نیروهای افغانستانی و پاکستانی را نیز به سوریه می‌فرستند. آنها همچنین نیروهای سوری را - که خودشان آنها را جذب، سازماندهی و تامین مالی کردند - به برخی مناطق می‌فرستند. ما همچنین شاهدیم که ایران دارد در داخل بافت اجتماعی و اقتصادی سوریه نفوذ می‌کند و جای خود را باز می‌کند که این مسئله خود گویای آن است که ایران قصد دارد در سوریه باقی بماند. ایران قصد دارد سوریه را به «یک پایگاه عملیاتی پیشگام» برای موشک‌ها یا سایر ابزارهای قدرت‌نمایی خود تبدیل کند و حملات هوایی اسرائیل بود که عملاً جلوی ایرانی‌ها را گرفت. اسرائیلی‌ها خودشان به شما می‌گویند که این حملات جلوی ایران را گرفتند و نگذاشتند که این کشور مشغول برخی فعالیت‌های مشخص شود؛ اما مانع از آن نشده است که ایران تمرکز خود را از روی سوریه - به عنوان یک پایگاه قدرت نمایی - بردارد.

تام مالینوفسکی (Tom Malinowski) نماینده دموکرات عضو این کمیته گفت:

ما در دو سال و نیم گذشته شاهد بودیم که «دولت ترامپ» داشت در برابر شخص ترامپ مقاومت می‌کرد. فکر نمی‌کنم که دیگر هیچ دولتی در آمریکا باقی مانده باشد. ما رئیس‌جمهوری داریم که براساس تمایلات هیجانی خود عمل می‌کند. هم‌اکنون

سیاست آمریکا این است که سوریه مشکل ما نیست (و ربطی به آمریکا ندارد). این چیزی است که رئیس‌جمهور آمریکا گفته است. وی گفت در سوریه «شن‌های زیادی وجود دارد» و باید اجازه داد که دیگران با شن بازی کنند!!

این نماینده گفت: اکنون سیاست رسمی آمریکا این است که روسیه نیز همانند آمریکا از داعش نفرت دارد و اینکه پ.ک.ک. تهدیدی بزرگتر از تهدید داعش است.

من الان بیشتر از آنکه نگران اقدام ترکیه در قتل‌عام کردها باشم، نگران رژیم اسد هستم که اکنون دارد به سمت شرق و شمال سوریه حرکت می‌کند. کردها با رژیم اسد و با روس‌ها ائتلاف کردند تا از آنها حفاظت کنند. مناطق شرقی و شمالی سوریه مناطقی است که نه تنها کردها در آن ساکن هستند بلکه نگرانم که ترکیه برای حل‌کردن مشکلات امنیتی خود دیگر هیچ علاقه‌ای برای کارکردن با ما نداشته باشد و چون رئیس‌جمهور آمریکا گفته است که این (سوریه) مشکل آمریکا نیست؛ از این رو ترکیه بخواهد با روس‌ها و ایران تعامل کند. ما شاهد بودیم که ولادیمیر پوتین رئیس‌جمهور روسیه به کشورهای امارات عربی‌متحده و عربستان سعودی سفر کرد و مطمئنم که به آنها گفت شما نمی‌توانید به آمریکا اعتماد کنید اما من (روسیه) چیزهایی دارم که می‌توانم به شما ارائه کنم. بدتر از همه اینکه وی (پوتین) یک گام به دنیایی - که خودش می‌خواست - نزدیک‌تر شده است؛ یعنی دنیایی که فاقد ارزش‌ها، هنجارها و قوانین باشد و دنیایی که کشورها و رهبران قدرتمند در آن بتوانند هر کاری که می‌خواهند بکنند. آمریکا کار خودش را بکند و روسیه هم کار خودش را بکند. من واقعاً از این مسئله ناراحت می‌شوم. پرسش من این است که ما چه کاری می‌توانیم در این باره انجام دهیم؟ من با بعضی چیزها همچنان مشکل دارم. پرسش من این است که آیا به‌عنوان کنگره آمریکا به دنبال آن هستیم که شماری از نیروهای نظامی خود را در سوریه حفظ کنیم؟ من طرحی دو حزبی را در اختیار دارم که تا چند روز پیش طرحی مناسب به حساب می‌آمد؛ اما اکنون (پس از خروج آمریکا از سوریه و تهاجم ترکیه) نمی‌دانم که این طرح پیشنهادی مناسب است یا خیر! این طرح می‌گوید که آمریکا نمی‌تواند زیر ۱۰۰۰ نظامی در سوریه داشته باشد؛ مگر اینکه به کنگره گزارش ارائه شود و در آن به پرسش‌های مشخصی پاسخ داده شود. من همچنین می‌خواهم درباره روابط ما با ترکیه با شما صحبت کنم.

هم‌اکنون احساسات زیادی وجود دارد که می‌گویند باید ترکیه را به علت کاری که کرد (تهاجم به سوریه) شدیداً مجازات کرد. من شدیداً از اقدام ترکیه نفرت دارم. اقدام ترکیه نفرت‌انگیز بود. من همچنین اندکی نگرانم که ما هم‌اکنون روی مجازات کردن ترکیه تمرکز زیادی کرده‌ایم چون می‌خواهیم خود را در ارتباط با تصمیماتی که رئیس‌جمهور ترامپ گرفته است مبرا کنیم - و البته اگر بخواهم موضع‌گیری غیر حزبی داشته باشم - باید بگویم که ما در آمریکا می‌خواهیم خود را از اشتباهاتی که دولت اوپاما مرتکب شده بود هم مبرا کنیم. بسیار مقرون به‌صرفه است که بگوئیم همه اینها تقصیر یک کشور (ترکیه) است! پرسش من این است که آیا کنگره آمریکا می‌تواند درباره باقی‌ماندن نظامیان آمریکایی در سوریه کاری بکند؟ و پرسش دیگر این است که آیا عاقلانه است که ترکیه را شدیداً مجازات کنیم؛ درحالی که اقدام ترکیه ناشی از این مسئله بود که رئیس‌جمهور آمریکا به آنها گفته بود می‌توانند چنین کاری بکنند! آیا اگر خاورمیانه را تقدیم روسیه کنیم به نفع ما است؟ آیا خروج از پایگاه هوایی اینچرلیک ترکیه کار درستی است و آیا اگر یک هم‌پیمان ناتو را تقدیم روسیه کنیم، کار درستی است؟

مایکل سینگ:

اگر ما درباره یک سازوکار امنیتی یا منطقه امن با ترکیه مذاکره کرده بودیم احتمالاً نظامیان خود را جابجا می‌کردیم و آنها را به سمت جنوب سوریه می‌بردیم و در منطقه جنوب فعالیت می‌کردیم. اصولاً هیچ دلیلی وجود ندارد که الان هم نتوانیم این کار را بکنیم. پرسش من این است که با توجه به اینکه امنیت نیروهای آمریکایی را عمدتاً نیروهای دموکراتیک سوری (SDF) تأمین می‌کردند و اکنون نیروهای رژیم سوریه در منطقه هستند آیا فضایی وجود دارد که بتوانیم در آن کار کنیم؟ من پاسخ این پرسش را نمی‌دانم. اما کنگره می‌تواند این پرسش را از وزارت دفاع بپرسد و پاسخ روشنی درباره‌اش بدست آورد.

در مورد ترکیه باید بگویم بذر این بحران زمانی پاشیده شد که ما تصمیم گرفتیم با یگان‌های مدافع خلق کار کنیم درحالی‌که می‌دانستیم ترکیه این شبه نظامیان کُرد را بزرگترین تهدیدی امنیتی برای خود تلقی می‌کند. ظاهراً ما چراغ سبز این کار را به ترکیه نشان دادیم. دولت آمریکا می‌گوید چراغ سبزی نشان نداده بود اما ظاهراً دولت هیچ مخالفتی با این کار (ترکیه) نکرد. ما در پاسخی که به اقدام ترکیه نشان می‌دهیم باید این مسائل را مدنظر قرار دهیم. به نظر من اکنون باید تلاش کنیم که اقدامات ترکیه را جهت‌دهی کنیم. استفاده از تحریم‌ها یا تهدید تحریم‌ها - نه برای مجازات ترکیه بلکه برای ایجاد شرایط یا خطوط قرمز برای ترکیه - برای این منظور است که ترکیه در این اقدامات خود تجدید نظر کند. پرسشی که درباره روابط آمریکا و ترکیه وجود دارد اقدام این کشور در هدف قرار دادن نظامیان آمریکایی است. این رفتار با ائتلاف آمریکا با یک کشور عضو ناتو همخوانی ندارد. به اعتقاد من هزینه بلندمدتی برای روابط آمریکا و ترکیه وجود خواهد داشت.

دانا استرول هم گفت:

ما خواستار قطع روابط با ترکیه نیستیم. ما اذعان داریم که بین پ.ک.ک. (سازمانی که در آمریکا به عنوان سازمان تروریستی به رسمیت شناخته شده است) و عناصر یگان‌های مدافع خلق و نیروهای دموکراتیک سوری روابطی وجود دارد. ما قبول داریم که حمایت آمریکا از نیروهای دموکراتیک سوری عاملی آزاردهنده در روابط آمریکا و ترکیه بوده است. ما خواستار قطع روابط آمریکا با نیروهای دموکراتیک سوری - در این مقطع زمانی - نیستیم. ما همچنین نگفتیم که ترکیه گزینه‌ای را برای بر عهده گرفتن نبرد با داعش ارائه کرده است که گزینه‌ای امکان‌پذیر باشد.

برایان فیتز پاتریک (Brian Fitzpatrick) نماینده جمهوری خواه این کمیته گفت:

در یک دهه گذشته سوریه به علت درگیری و جنگ نیابتی ویرانگر، با خاکستر یکسان شده است. سوریه یکی از مهمترین چالش‌های امنیت ملی است که کشور ما (آمریکا) با آن روبرو است. بسیار ضروری است که آمریکا ردپای پررنگی را در خارج از این کشور برجای بگذارد. تاریخ نشان داده است که هر زمان آمریکا به چیزی پشت می‌کند و توجه خود را از آن برمی‌دارد، هرج‌ومرج ایجاد می‌شود و دشمنان ما خلاء قدرت ناشی از غیبت آمریکا را پر می‌کنند. من مشاهده می‌کنم که همکاران دموکرات من در این کمیته درباره موضع آمریکا در سوریه ابراز نگرانی می‌کنند. کاش شاهد این موضع‌گیری‌ها در زمانی بودیم که رئیس‌جمهور اوباما به بشار اسد اجازه داد از خط قرمزی که آمریکا تعیین کرد، عبور کند. امیدوارم این موضع‌گیری قوی را درباره ونزوئلا، دفاع از هنگ‌کنگ‌ها و سایر کسانی که در سراسر جهان به دنبال آزادی هستند، شاهد باشیم. من از مواضع

جدید همکاران دموکرات تمجید می‌کنم. من همچنین از اقدامات رئیس جمهور ترامپ برای محدود کردن رژیم سوریه تمجید می‌کنم. آمریکا در پی حمله شیمیایی سوریه به غیرنظامیان این کشور، اقدام به حمله به اهداف نظامی سوریه کرده بود. دولت آمریکا همچنین مقامات سوری حاضر در حکومت مستبد بشار اسد را تحریم کرد. من همچنین از اقدامات سریع رئیس‌جمهور در ترکیه قدردانی می‌کنم، یعنی همان کشوری که اقدامات نامعقولش باعث به خطر افتادن یک هم‌پیمان کلیدی و مهم آمریکا (کردهای سوریه) شد، باعث توانمندسازی ایران و بشار اسد شد و ما را مجدداً به عرصه جنگ با داعش بازگرداند. این اقدامات (ترکیه)، اقدامات یک هم‌پیمان ناتو نمی‌تواند باشد! افتخار می‌کنم که یکی از ارائه‌کنندگان طرح اعمال تحریم‌های سریع علیه ترکیه باشم. من دو پرسش دارم.

در ۲۵ اوت نیروی هوایی اسرائیل در سوریه اقدام کرد تا مانع از حمله پهپادی ایران به اسرائیل شود. گزارش گروه تحقیق سوریه چه توصیه‌ای درباره حمایت آمریکا از هم‌پیمانان این کشور - به خصوص اسرائیل - در برابر تهدیدهای نشأت گرفته از سوریه دارد؟

مایکل سینگ در پاسخ گفت:

کارزار اسرائیل علیه ایران از جنبه‌های مختلف فوق‌العاده است چون آن‌ها موفق شدند با حملات هوایی فعالیت‌های ایران را در سوریه محدود کنند و ایران هیچ پاسخ موثری در برابر اسرائیل نداشته است. آن‌ها (اسرائیلی‌ها) تلاش کردند در هماهنگی با روسیه این کار را انجام دهند. پس به نظر من کارزار اسرائیل (علیه اهداف ایران در سوریه) شایسته تقدیر است. ما باید هر طوری که می‌توانیم از این کارزار حمایت کنیم چه این حمایت تبادل اطلاعاتی باشد یا حمایت دیپلماتیک باشد. ما همچنین باید از ابزارهای خود استفاده کنیم و با اقدامات ایران مقابله کنیم. باید از ابزارهای تحریمی و از سایر ابزارهایی که در اختیار داریم استفاده کنیم.

دانا استرول هم گفت:

من با تمام صحبت‌های آقای مایکل سینگ موافقم و نظر دیگری ندارم.

برایان فیتز پاتریک در بخش دیگری از پرسش‌های خود گفت:

ما چگونه اطمینان حاصل می‌کنیم که ایران از اوضاع در مرز بین شمال شرق سوریه و ترکیه برای گسترش حضور خود در سوریه و تحکیم پل ارتباطی زمینی بین تهران و بیروت، به نفع خود بهره‌برداری نمی‌کند؟

دانا استرول در پاسخ گفت:

این موضوع چیزی است که آقای مایکل سینگ پیشتر درباره حضور نظامیان آمریکایی در پایگاه نظامی التنف صحبت کرده بود. این پایگاه نظامی در منطقه شمال شرق سوریه واقع نشده است. از دیدگاه گروه تحقیق سوریه، حفظ کردن نظامیان آمریکایی در پادگان التنف اهمیتی حیاتی دارد و مانع از آن می‌شود که ایران خطوط ارتباطی از طریق سوریه را تحکیم کند. با توجه به

جابجایی سایر نیروهای نظامی آمریکا به احتمال بسیار زیاد، بشار اسد، روسیه و ایرانی‌ها- یا گروه‌های نیابتی تحت کنترل ایران- حضور ما را در این منطقه به چالش بکشند. آن‌ها در گذشته این کار را کردند که در دوره وزارت جیمز ماتیس (وزیر دفاع پیشین آمریکا) بود که وزارت دفاع هم پاسخی شدید از خود نشان داد. با حفظ حضور نظامیان آمریکایی در این بخش از سوریه، رقبای ما در سوریه باور خواهند کرد که تهدید جدی نظامی همچنان روی میز است. امیدوارم که قوه مجریه به این موضوع دقیقاً فکر کند و آن را به صراحت مشخص کند.

در ادامه خوان وارگاس (Juan Vargas) نماینده دموکرات این کمیته گفت:

من برای نخستین بار این فرصت را داشتم که با گروه‌های عراقی دیدار کنم. ما به اربیل رفتیم و سپس با رهبران کُرد عراقی و نیز با نیروهای نظامی و پیشمرگه کُرد دیدار کردیم. برای من جالب بود که در آن زمان ارتش آمریکا و نیروهای ویژه ما اعلام کرده بودند که ما با کُردها هم‌پیمان هستیم و آن‌ها در کنار ما به شدت دارند می‌جنگند و ما به کُردها اعتماد داریم. درباره کُردهای سوری نیز همین مطلب گفته شد. ما به آن‌ها اعتماد داشتیم و آن‌ها به ما اعتماد داشتند، اما آنچه اخیراً رخ داد (خروج آمریکا از شمال شرق سوریه و حمله ترکیه به کُردها) یک فاجعه است. اگر به حرف‌های نظامیان ما گوش کنید به شما خواهند گفت که چقدر از اقدام ما شرمسار هستند. آن‌ها (کُردها) تلاش می‌کنند با اسد معامله کنند، گویی که می‌خواهند با «مار» معامله کنند! پرسش من این است که چه چیزی به کُردها اطمینان می‌دهد که پاکسازی قومی نشوند؟ من خانواده‌ای را از کوزوو می‌شناسم که به علت پاکسازی قومی در کوزوو آواره شده بودند و به همین علت من با پاکسازی قومی بسیار آشنا هستم. پرسش من این است که ما چه کاری می‌توانیم بکنیم تا کُردهای سوریه نابود و پاکسازی نشوند؟

مایکل سینگ پاسخ داد:

نگرانی شما بجا است.

چیزی که ما از ترک‌ها می‌خواهیم شفافیت ترک‌ها در فراهم کردن دسترسی انسانی به هر منطقه‌ای است که آنها اشغال می‌کنند. ما از آنها می‌خواهیم اطمینان بدهند که این مسائل (پاکسازی‌های قومی) رخ ندهند - چه به دست مقامات ترکیه و چه به دست برخی از گروه‌های نیابتی افراطی - در داخل سوریه هم چالش‌ها بیشتر است چون رژیم اسد در مناطقی که مجدداً تصرف کرده است جمعیت آنها را مورد حملات خشن خود قرار داد، نیروهای روسی و نیروهای تحت حمایت ایران نیز همین کار را کردند. آنها به نیروهای دموکراتیک سوری (SDF) به عنوان تهدیدی برای تحکیم قدرت رژیم اسد نگاه می‌کنند. ما گفتیم که باید رژیم اسد را- در صورت هدف قرار دادن عمده گروه‌ها- با توسل به زور، تهدید کنیم نه اینکه ضرورتاً بگوئیم در واکنش به حمله شیمیایی، دست به حمله نظامی خواهیم زد. رژیم اسد و ایران باید بفهمند که ما آن‌ها را زیر نظر داریم و برای جنایات جنگی، خشونت‌ها و پاکسازی قومی، عواقبی در کار خواهد بود.

همچنین خانم دانا استرول گفت:

من با گفته‌های مایکل سینگ موافقم. جامعه کردهای سوریه «همه تخم‌مرغ‌های خود را در سبد آمریکا نگذاشتند.» آن‌ها به بقا فکر می‌کنند. اگر اسد و روسیه بتوانند بقای کردها را تضمین کنند، یعنی اگر قرار باشد کردها بین عملیات نظامی ترکیه از یکسو- که ممکن است باعث پاکسازی قومی کردها شود و ترکیب جمعیتی آن‌ها را دچار تغییرات اساسی کند- و انقیاد از دمشق از سوی دیگر، مخیر باشند، انتخاب کردها دمشق خواهد بود که در این صورت آمریکا باید از خود بپرسد سیاست این کشور در قبال سوریه چه باید باشد، زیرا کردها- یعنی شرکای سابق آمریکا- با دمشق و روسیه کار می‌کنند.

دیوید ترون (David Trone) نماینده دموکرات مجلس نمایندگان گفت:

در گزارش تحقیق سوریه اعلام شده است که روسیه و ایران منافع مشترک بسیاری در سوریه دارند. هر دو کشور به دنبال افزایش نفوذ منطقه‌ای خود هستند و اکنون هم بشار اسد را به عنوان یک شریک همراه در اختیار دارند. خارج شدن آمریکا از تلاش‌ها برای مقابله با تروریسم (اشاره به خروج از شمال شرق سوریه) مستقماً ایران و روسیه را قادر می‌سازد که به یکدیگر نزدیک‌تر شوند و نفوذ بیشتری بدست آورند. آمریکا باید چه گام‌های ملموسی بردارد تا جلوی نفوذ بیش از حد روسیه و ایران را در منطقه بگیرد؟ آیا اصلاً آمریکا قادر خواهد بود که چنین کاری بکند؟

خانم دانا استرول در پاسخ گفت:

ما در گروه تحقیق سوریه وقت زیادی را اختصاص دادیم و بحث کردیم که آیا می‌توان در موضوع حمایت ایران و روسیه از بشار اسد - که مایه اتحاد این دو کشور می‌شود - شکاف‌ها و نقاط اختلاف و تنش پیدا کرد، این ائتلاف را از هم پاشید و فرصتی برای ما (آمریکا) فراهم کرد که از طریق روند سیاسی اهرم خود را اعمال کنیم یا عملیات نظامی خود را انجام دهیم؟ نتیجه‌گیری تحقیق ما این بود که روسیه و ایران اشتراکاتی دارند که به مراتب بسیار فراتر از (از موضوع حمایت مشترک از سوریه) است و هر دو کشور قصد دارند آمریکا را (از سوریه) بیرون کنند. متأسفانه تحولات اخیر (خروج آمریکا از شرق سوریه) احتمالاً فقط باعث تحکیم ائتلاف آنها (ایران و روسیه) شد و به آنها نشان داد که حمایت‌شان از بشار اسد کارساز و موثر است.

دیوید ترون نماینده این کمیته پرسید:

پس شما هیچ اختلافی در منافع آنها مشاهده پیدا نکردید؟

خانم دانا استرول پاسخ داد:

قطعاً تنش‌هایی درباره فعالیت‌های نیروهای امنیتی و اصلاح کردن یا نکردن رفتارهای بشار اسد وجود دارد. برای مثال روسیه عضوی از شورای امنیت سازمان ملل است و احتمالاً می‌خواهد نوعی از روند سیاسی را شکل دهد که بتواند بشار اسد را مجدداً به جامعه بین‌المللی بازگرداند. ایران کشوری منفور است که از این جنبه در جامعه بین‌المللی جایی ندارد و احتمالاً در این هدف با روسیه اشتراک نظر ندارد. نتیجه‌گیری ما این است که نقطه اشتراک روسیه و ایران - به‌خصوص مخالفت آنها با آمریکا و تضعیف کردن رهبری آمریکا در منطقه - بسیار بیشتر است.

دیوید ترون نماینده این کمیته گفت:

توصیه گروه تحقیق سوریه درباره حضور ایران در سوریه چیست؟

برداشت من این است که شما معتقدید ایران نباید حضور نظامی خود در سوریه را حفظ کند. توصیه گروه شما برای دستیابی به این هدف چیست؟

مایکل سینگ در پاسخ گفت:

اگر به گزارش نگاه کرده باشید ما توصیه‌هایی داریم که تمرکز بیشتر آنها روی مسائل مثل برملاکردن نقش ایران در سوریه است. بسیاری از کارهایی که ایران انجام می‌دهد ماهیت نظامی آشکار ندارد. بسیاری از این مسائل نظامی در اخبار مطرح می‌شوند چون شما شاهد حملات هوایی اسرائیل علیه مواضع و موشک‌های ایرانی هستید. اما عنصر اقتصادی و اجتماعی از حضور ایران در سوریه هم وجود دارد که این‌گونه فعالیت‌ها به خوبی افشا نمی‌شوند. ما باید تلاش بیشتری به خرج دهیم و در این باره افشاگری بیشتری بکنیم. من همچنین می‌خواهم از سوی دیگر اشاره کنم که نباید به اقدامات ایران در سوریه به‌عنوان یک موضوع انفرادی در این کشور نگاه کرد. ما هنوز هم حضور قابل‌توجهی در خاورمیانه داریم و یکی از نگرانی‌های من این است که افراد زیادی هستند که تعهد ما به این حضور را زیر سؤال می‌برند! به نظر من قرار گرفتن در این وضعیت خطرناک است. ما شاهد بودیم که ایرانی‌ها در سطح منطقه اوضاع را شدت دادند، حملات به نفتکش‌ها را شدت دادند و براساس گزارش‌ها حمله به آرامکو در عربستان سعودی کار ایران بود. این اقدامات نشان می‌دهد که ما باید به اینگونه اقدامات تنش‌زای ایران پاسخ دهیم. آنها (ایرانی‌ها) به تصمیم ما در سوریه نگاه می‌کنند و می‌گویند ما (ایران) در چه مکان‌های دیگری می‌توانیم به آمریکا فشار وارد کنیم که آنها را از آن مکان‌ها هم بیرون برانیم؟ به نظر من اهمیت دارد که ما به مسئله از منظر منطقه‌ای نگاه کنیم نه اینکه صرفاً در چارچوب سوریه به آن نگاه کنیم. ما در دهه ۱۹۸۰ دکتترین کارتر را داشتیم و سپس دکتترین ریگان را داشتیم که می‌گفت ما در منطقه خلیج (فارس) منافع حیاتی داریم. ما در آن زمان تمایل داشتیم از منافع خود دفاع نظامی کنیم اما در آن زمان حضور سنگین نظامی در منطقه نداشتیم.

اکنون وضعیت برعکس است. ما اساساً گفتیم که مطمئن نیستیم منافع حیاتی آمریکا در منطقه وجود داشته باشد. رئیس‌جمهور ترامپ گفت مطمئن نیست که در موضوع تردد نفتکش‌ها در خلیج (فارس) یا در سوریه منافع حیاتی آمریکا وجود داشته باشد؛ اما با وجود چنین دیدگاهی در میان دولتمردان آمریکایی، حضور نظامی آمریکا بسیار بسیار بیشتر از زمان دکتترین کارتر است. بیم آن دارم که این عدم تقارن بین «حضور نظامی سنگین آمریکا در منطقه از یکسو و کاهش تعهد آمریکا به منطقه از سوی دیگر» باعث جسور شدن رقاباتی مثل ایران شود و آنها تلاش کنند به ما شلیک کنند.

دیوید ترون نماینده کنگره در ادامه پرسش‌های خود گفت:

نیروهای روسی با خروج ما از شمال شرق سوریه چه اهدافی در منطقه دارند و چه پاسخی به تهاجم ترکیه نشان خواهند داد؟

خانم دانا استرول پاسخ داد:

هدف روسیه در سوریه این است که کنترل قلمرو کامل سرزمینی سوریه را بار دیگر اختیار اسد قرار دهد و نه تنها پیروزی نظامی را تقدیم بشار اسد کند؛ بلکه پیروزی سیاسی را هم به وی تقدیم کند. چیزی که روس‌ها می‌خواهند نه تنها تحکیم کامل کنترل سرزمینی بشار اسد بر سوریه است؛ بلکه روس‌ها به دنبال بازسازی، بازگشت آوارگان و مشروعیت‌بخشی بین‌المللی به رژیم اسد هستند.

در ادامه مایکل سینگ گفت:

چیز دیگری که روس‌ها به دنبال آن هستند «شکست دادن آمریکا» است. لازم نیست که ما بازی «برد- باخت» را با روسیه داشته باشیم تا هرکاری که آنها انجام می‌دهند ضرورتاً به ضرر ما باشد. هرکاری که روسیه انجام می‌دهد ضرورتاً تهدید علیه آمریکا نیست. شاید سوریه مکانی ایده‌آل برای یافتن فضای توافق و همکاری با روسیه باشد؛ اما در مقطع زمانی کنونی وضعیت این‌گونه نیست؛ چون مسکو چنین نگاهی ندارد. مسکو می‌خواهد به بقیه کشورهای منطقه نشان دهد که آمریکا قابل اعتماد نیست. روس‌ها می‌خواهند به زعم خود جلوی تلاش آمریکا برای تغییر رژیم را بگیرند. آنها می‌خواهند سیاست‌های ما را اینگونه ترسیم کنند و به نظر من علاقه‌ای به راه‌حل‌های بُرد - بُرد ندارند.

در ادامه خانم جکسون لی (Sheila Jackson Lee) عضو سابق این کمیته - که به صورت افتخاری در این جلسه حضور یافته بود - گفت:

من قبل از سال ۲۰۱۱ بارها به سوریه سفر کردم و در آن زمان با بشار اسد صحبت کردم. در آن زمان خیلی‌ها فکر می‌کردند که وی شخصی متفاوت خواهد بود و در سوریه تغییر ایجاد خواهد کرد اما وی هیچ تفاوتی با پدرش نداشت. می‌خواهم از شما بپرسم که میزان خشونت در سوریه چقدر است؟

دانا استرول پاسخ داد:

ما با فعالان عرصه‌های بشردوستانه و فعالان حقوق بشری تماس‌های زیادی داشتیم، ما با جامعه آمریکایی‌های سوری تبار تماس داشتیم، ما با سازمان‌هایی تماس داشتیم که مدارک جنایت‌ها، خشونت‌ها و جنایات جنگی را جمع‌آوری می‌کنند. چیزی که ما مرتباً از همه این افراد شنیدیم این بود که درخواست داشتند آمریکا به موضوع حفاظت از غیرنظامیان اهمیت بدهد. بسیاری افراد از ما خواسته بودند که توصیه کنیم آمریکا تمایل خود را به صراحت اعلام کند و بگوید که در پاسخ به تلفات غیرنظامیان و تاکتیک‌های قتل‌عام غیرنظامیان بدست رژیم اسد - شامل تسلیحات شیمیایی، بمب‌های بشکه‌ای، محاصره، قحطی، شکنجه و «سر به نیست کردن افراد» - (آمریکا) از زور نظامی استفاده خواهد کرد. آنها می‌گفتند به اندازه کافی درباره این موضوعات صحبت نمی‌شود و این برداشت را ایجاد می‌کند که ما برای این موضوعات ارزش قائل نیستیم. این برداشت وجود دارد که رئیس‌جمهور ترامپ چراغ سبز عملیات ترکیه را داد که در آن دیدیم نیروهای مورد حمایت ترکیه، اقدام به شلیک به غیرنظامیان کردند، اسرای داعشی از زندان‌ها فرار کردند و اسکان مجدد اجباری آوارگان سوری در مناطقی انجام شد که این آوارگان از لحاظ تاریخی تعلق به آن مناطق نداشتند. همه این اقدامات باعث شدند که سیگنال‌هایی دال بر بی‌توجهی آمریکا به موضوع حفاظت آمریکا از غیرنظامیان، ارسال شود.

خانم جکسون لی در ادامه پرسش‌های خود گفت:

اقدامات رئیس‌جمهور آمریکا - که باعث ورود ترکیه به سوریه و کشته‌شدن افراد شده است - چقدر خطرناک است؟

مایکل سینگ در پاسخ گفت:

اوضاع اکنون خطرناک‌تر از گذشته است؛ علتش هم این است که اسرای داعشی از زندان‌ها گریختند و فشار ضد تروریستی علیه داعش و سایر گروه‌های جهادی کاهش یافته است. شاید هم شاهد گسترش نفوذ ایران به شرق سوریه باشیم. احتمالاً نیروهای نیابتی ایران در کشورهای سوریه و عراق به یکدیگر متصل خواهند شد. شاید جنگ بین اسرائیل و ایران در ارتباط با این مسائل گسترش یابد. درباره عملیات نظامی آمریکا باید بگویم که قراردادان سوریه در زمره جنگ‌های بی‌پایان اقدامی نادرست بود. اگر شما با مداخله آمریکا در عراق در سال ۲۰۰۳ مخالف هستید و یا اگر درباره حضور نظامی ما در افغانستان تردید دارید، باید از نحوه مداخله در سوریه خشنود باشید چون شمار اندکی از نیروهای نظامی آمریکا در سوریه حضور داشتند ولی از حمایت ۶۰ تا ۷۰ هزار نیروی شریک و همکار (کردهای سوریه) برخوردار بودند. در واقع این نیروی شریک (کردهای سوریه) داشت بخش زیادی از کارها را در نبرد انجام می‌داد و نیروهای آمریکایی واقعا نقش مستشاری داشتند. از دیدگاه ارتش آمریکا چنین اقدامی موفقیت بسیار مهمی بود و شاید مدلی برای مداخلات آتی آمریکا در مکان‌های دیگر بود. مایه شرمساری است ما اکنون از بسیاری از این دستاوردها چشم‌پوشی کردیم. قرار دادن سوریه در دسته‌بندی جنگ‌های بی‌پایان، کاری اشتباه بود.

خانم دانا استرول هم در ادامه این نشست گفت:

هرچند داعش از قلمرو سرزمینی که تحت کنترل خود داشت بیرون رانده شد اما ساختار رهبری و ساختار فرماندهی و کنترل داعش همچنان پابرجا است. داعش همچنان توانایی جمع‌آوری کمک‌های مالی را دارد. اکنون آن دو هزار جنگجوی خارجی - که در بازداشتگاه‌های تحت کنترل نیروهای دموکراتیک سوری قرار داشتند و نیز هزاران جنگجوی سوری و عراقی که بازداشت بودند - دیگر در بازداشت نخواهند بود و معنی‌اش این است که صفوف داعش باز هم پر خواهد شد. هنوز می‌بینیم که ابوبکر البغدادی (سرکرده داعش) سخنرانی‌هایی می‌کند که سر از اینترنت در می‌آورند و درباره برنامه‌های خود برای ادامه‌دادن به جنگی طولانی صحبت می‌کند. به نظر من تهدید برضد امنیت ملی آمریکا خیلی زیاد است و داعش همچنان از ابزار و تمایل لازم برای استفاده از سرزمین سوریه به منظور برنامه‌ریزی برای حملات خارجی برخوردار است.

در ادامه این جلسه استماع مایکل سینگ گفت:

رئیس‌جمهور ترامپ از شرکای اروپایی ما انتقاد می‌کند که چرا شهروندان خود را - که در میان جنگجویان داعش حضور دارند - نمی‌پذیرند؟ رئیس‌جمهور آمریکا به درستی این انتقاد را مطرح می‌کند اما تناقضی که وجود دارد این است که خروج آمریکا از شمال شرق سوریه باعث شد روند بازگشت این جنگجویان به کشورهای مبدأشان با مشکل روبرو شود چون برای بازگشت جنگجویان خارجی داعش به کشورهای مبدأ خود باید دسترسی کنسولی به این افراد در بازداشتگاه‌ها فراهم شود و با این افراد دیدار کنند اما اکنون امکان اجرای چنین روندی وجود ندارد.

پس حتی اگر جنگجویان داعش همچنان در این منطقه از سوریه باقی بمانند و آزاد هم نشوند باز هم دستیابی به آنها و خارج کردن آنها از سوریه و انتقال به کشورهای مبدأشان کاری غیر ممکن خواهد بود. مشکل دیگر این است که ما دیگر

نمی‌توانیم به هویت افراد داعشی زندانی در این اردوگاه‌ها پی ببریم و بدانیم که چه کسی در کدام بازداشتگاه حضور داشت ولی اکنون حضور ندارد!

در بخش پایانی این جلسه استماع « برد شرمن » (Brad Sherman) عضو دموکرات این کمیته گفت:

ترکیه تا حد زیادی به شبه‌نظامیان قبایل عربی متکی است. این شبه‌نظامیان از نظر ایدئولوژیک تا چه حدی با داعش پیوندهای فکری دارند؟

مایکل سینگ در پاسخ گفت:

اگر نگاه کنید که این شبه‌نظامیان چه کسانی هستند احتمالاً متوجه خواهید شد که متشکل از آوارگان داخل سوریه یا شاید اعضای سابق داعش یا گروه‌های جهادی باشند. در گذشته بیش از هزار گروه شورشی در سوریه وجود داشت و شاید برخی از این افراد به همین گروه‌هایی - که به دستور ترکیه می‌جنگند - راه یافته باشند. نمی‌توانم به شما بگویم که ترکیه تا چه حد به این نیروهای شبه‌نظامی وابسته است؟ به نظر می‌رسد بخش زیادی از نیروهای نیابتی که ترکیه مورد استفاده قرار می‌دهد شبه نظامیان عرب باشند.

برد شرمن افزود:

این گروه‌ها تا چه حد ایدئولوژی‌های مشابهی با القاعده یا داعش دارند؟

خانم دانا استرول در پاسخ گفت: در طول دوره هشت‌ساله از جنگ سوریه، دیگر گروهی وجود ندارد که ما آن را میانه‌رو توصیف کنیم. ما تلاش کردیم نیروهای میانه‌رو را مورد حمایت قرار دهیم که نامش ارتش آزاد سوریه بود؛ اما دیگر آن حمایت صورت نمی‌گیرد چون بسیاری از جنگجویانی که ما می‌خواستیم با آنها کار کنیم با معیارهای گزینشی آمریکا همخوانی نداشتند. بسیاری از شبه‌نظامیان و نیروهایی که ترک‌ها با آنها کار می‌کنند تبهکار و مجرم هستند. مردم عادی سوریه نمی‌توانند کار زیادی انجام دهند، هیچ اقتصادی در این کشور وجود ندارد و هیچ فرصت اقتصادی هم وجود ندارد. بنابراین برخی از این اقدامات، ایدئولوژیک است و برخی دیگر هم خلاف و غیرقانونی است و آمریکا قطعاً این گروه‌ها را به عنوان سازمان‌ها و گروه‌های افراطی خشن معرفی خواهد کرد. باید گفت که برخی از مجرمان و تبهکاران از جانب ترکیه کار می‌کنند.

برد شرمن در ادامه پرسید:

به نظر شما ترکیه تا چه حد وارد شمال شرق سوریه خواهد شد؟ آیا ترکیه در فاصله ۷۰ کیلومتری از مرزی جنوبی خود متوقف خواهد شد یا اینکه قصد دارد کنترل کل منطقه را در دست گیرد؟ البته من می‌دانم که آنها (ترک‌ها) به اهداف خود دست نخواهند یافت چون نیروهای روسی، نیروهای ایرانی و نیروهای اسد هستند. آیا هدف ترکیه نفوذ تا عمق هفتاد کیلومتری خاک سوریه است یا بیشتر از این مقدار مد نظر ترک‌ها است؟

مایکل سینگ پاسخ داد:

مطمئن نیستم که پاسخ درست به پرسش شما چیست؟ مطمئن نیستم که دولت آمریکا نیز در این باره اطلاع داشته باشد. ترک‌ها درباره ایجاد یک منطقه حائل در عمق سی کیلومتری خاک سوریه و به طول ۳۰۰ مایل در مرز ترکیه و سوریه صحبت کردند که قرار است هم یک منطقه امنیتی برای ترک‌ها باشد و هم منطقه‌ای باشد که برخی از آوارگان عرب سوری را در آنجا مستقر کنند. اینکه ترک‌ها تا چه حد در خاک سوریه نفوذ کنند به اهداف نظامی ترکیه بستگی دارد و نیز به اقدام رژیم سوریه و نیروهای ایرانی و روسی بستگی دارد که خود را بین ترک‌ها و مناطق جنوبی تر سوریه به عنوان یک حائل قرار داده‌اند. شاید اندکی رقابت بین ترک‌ها و نیروهای رژیم سوریه وجود داشته باشد.

برد شرم گفت: در یکسال گذشته وقتی نیروهای کُرد در داخل سوریه کنترل سرزمین را در دست داشتند، تا چه حد از این سرزمین به عنوان منبعی برای اقدامات تروریستی در داخل ترکیه استفاده شد؟

دانا استرول پاسخ داد:

ما این پرسش را از افراد مختلف در دولت آمریکا و در سفر به منطقه پرسیدیم.

برای ما محرز است که ارتباطات ایدئولوژیک بین پ.ک.ک. و یگان‌های مدافع خلق وجود دارد. گزارش گروه تحقیق سوریه خواستار اقدامات خاصی می‌شود تا یگان‌های مدافع خلق این اقدامات را انجام دهند و خود را از پ.ک.ک. متمایز کنند. ما هیچ نمونه‌ای پیدا نکردیم که نشان دهد تسلیحاتی که آمریکا در اختیار یگان‌های مدافع خلق سوریه قرار داده بود از مرز عبور کنند و به ترکیه برسند.

مایکل سینگ هم گفت:

ما نمونه‌های زیادی در مراحل اولیه جنگ (سوریه) داریم که حمایت از داعش و دیگر گروه‌ها از طرف دیگر مرز (سمت ترکیه) می‌آمد و ما نتوانستیم این مشکل را به طرز موفقیت‌آمیزی با ترک‌ها حل کنیم.

برد شرم گفت:

پس ترک‌ها در جلوگیری از ورود داعش به داخل سوریه عملکرد بسیار بدی داشتند ولی کُردهای سوریه کاری عالی کردند و نگذاشتند که بازیگران بدخواه وارد ترکیه شوند اما با این وجود ترکیه این جنگ وحشتناک را شروع کرد!

در بخش پایانی این نشست، «تد دویج» رئیس این کمیته فرعی گفت:

ما اکنون که اینجا در این کمیته نشسته‌ایم بشار اسد بیش از ۶۰۰ هزار نفر از مردم سوریه را قتل عام کرده است. حدود شش میلیون سوری به کشورهای دیگر پناه بردند و شش میلیون نفر هم در داخل سوریه آواره هستند. کشوری که بزرگترین حامی

تروریسم در جهان است اکنون قویتر از گذشته شده است و کشوری که بیشترین تمرکز خود را صرف اختلاف‌افکنی و مبارزه با هنجاری‌های دموکراتیک کرده، قویتر از گذشته شده است.

گزارشی که شما در این جلسه استماع به ما ارائه کردید واقعاً ابزاری مفید و مهم برای بحث‌ها است. من از همکارانم می‌خواهم که این گزارش را مطالعه کنند و آن را به دقت مد نظر قرار دهند.

پایان جلسه